

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

**UČEBNÍ TEXT
KE ZKUŠEBNÍM OKRUHŮM
OBORU STÁTNÍ SLUŽBY**

42. ZEMĚDĚLSTVÍ A ROSTLINOLÉKAŘSKÁ PÉČE

(podle stavu k 1. 1. 2025)

Obsah

Přehled zkušebních okruhů zvláštní části zkoušky oboru státní služby – 42. Zemědělství a rostlinolékařská péče	3
Seznam odborné literatury a seznam mezinárodních smluv, právních předpisů, usnesení vlády, služebních předpisů a jiných dokumentů k zvláštní části zkoušky oboru státní služby – 42. Zemědělství a rostlinolékařská péče	5
Zkušební okruh č. 1) Uveďte, co se považuje za týrání zvířete, a definujte důvody k usmrcení zvířete.	7
Zkušební okruh č. 2) Co je předmětem nařízení EU o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky? Uveďte základní charakteristiky fondů pro financování zemědělských výdajů a uveďte jejich základní podmínky.	13
Zkušební okruh č. 3) Definujte podmíněnost a uveďte, kdo jí kontroluje.	16
Zkušební okruh č. 4) Charakterizujte základní podmínky výroby, uvádění na trh a používání krmiv, doplňkových látek a premixů.	20
Zkušební okruh č. 5) Definujte chmelnici, definujte chmelařské oblasti a uveďte, kde jsou stanoveny.	24
Zkušební okruh č. 6) Charakterizujte zemědělského podnikatele podle zákona o zemědělství a uveďte výjimky z evidence zemědělského podnikatele. Co uvede fyzická a právnická osoba do žádosti o zápis do evidence zemědělského podnikatele?	27
Zkušební okruh č. 7) Uveďte podmínky výkonu rybářského práva a definujte rybářskou stráž.	32
Zkušební okruh č. 8) Definujte evidenci využití půdy podle užitelských vztahů a uveďte její součásti, definujte druhy zemědělské kultury.	37
Zkušební okruh č. 9) Charakterizujte náležitosti o registraci hnojiva a charakterizujte agrochemické zkoušení zemědělských půd.	43
Zkušební okruh č. 10) Definujte ekologické zemědělství, bioprodukt, biopotravinu a ekofarmu.	48
Zkušební okruh č. 11) Charakterizujte základní kompetence, působnost, orgány a základní finanční zdroje Státního zemědělského intervenčního fondu.	51

Zkušební okruh č. 12) Definujte základní kompetence a působnost Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.	56
Zkušební okruh č. 13) Charakterizujte odrůdu, osivo a sadbu. Uveďte obsah zápisu do Státní odrůdové knihy.	60
Zkušební okruh č. 14) Definujte druhy vín a uveďte jejich základní charakteristiky.	64
Zkušební okruh č. 15) Charakterizujte kompetence a působnost Státní veterinární správy a strukturu jejich orgánů.	70
Zkušební okruh č. 16) Definujte škodlivé organismy rostlin a uveďte, jak je na území ČR zajištěno sledování jejich výskytu a opatření proti jejich zavlékání a šíření.	78
Zkušební okruh č. 17) Uveďte, co je rostlinolékařský pas, kdo ho vydává, co obsahuje, a k čemu slouží.	82
Zkušební okruh č. 18) Popište působnost MZe ve věcech rostlinolékařské péče.	83
Zkušební okruh č. 19) Definujte integrovanou ochranu rostlin a jaké jsou s ní související činnosti ÚKZÚZ.	85
Zkušební okruh č. 20) Definujte přípravek na ochranu rostlin a uveďte základní povinnosti profesionálních uživatelů při nakládání s přípravky.	88

Přehled zkušebních okruhů zvláštní části zkoušky oboru státní služby – 42. Zemědělství a rostlinolékařská péče

Poř. č. Zkušební okruh zvláštní části zkoušky oboru státní služby – 42. Zemědělství a rostlinolékařská péče

- 1) Uveďte, co se považuje za týrání zvířete, a definujte důvody k usmrcení zvířete.
- 2) Co je předmětem nařízení EU o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky? Uveďte základní charakteristiky fondů pro financování zemědělských výdajů a uveďte jejich základní podmínky.
- 3) Definujte podmíněnost a uveďte, kdo jí kontroluje.
- 4) Charakterizujte základní podmínky výroby, uvádění na trh a používání krmiv, doplňkových látek a premixů.
- 5) Definujte chmelnici, definujte chmelařské oblasti a uveďte, kde jsou stanoveny.
- 6) Charakterizujte zemědělského podnikatele podle zákona o zemědělství a uveďte výjimky z evidence zemědělského podnikatele. Co uvede fyzická a právnická osoba do žádosti o zápis do evidence zemědělského podnikatele?
- 7) Uveďte podmínky výkonu rybářského práva a definujte rybářskou stráž.
- 8) Definujte evidenci využití půdy podle užívatelských vztahů a uveďte její součásti, definujte druhy zemědělské kultury.
- 9) Charakterizujte náležitosti o registraci hnojiva a charakterizujte agrochemické zkoušení zemědělských půd.
- 10) Definujte ekologické zemědělství, bioprodukt, biopotravinu a ekofarmu.
- 11) Charakterizujte základní kompetence, působnost, orgány a základní finanční zdroje Státního zemědělského intervenčního fondu.
- 12) Definujte základní kompetence a působnost Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.
- 13) Charakterizujte odrůdu, osivo a sadbu. Uveďte obsah zápisu do Státní odrůdové knihy.
- 14) Definujte druhy vín a uveďte jejich základní charakteristiky.
- 15) Charakterizujte kompetence a působnost Státní veterinární správy a strukturu jejích orgánů.
- 16) Definujte škodlivé organismy rostlin a uveďte, jak je na území ČR zajištěno sledování jejich výskytu a opatření proti jejich zavlékání a šíření.

- 17) Uved'te, co je rostlinolékařský pas, kdo ho vydává, co obsahuje, a k čemu slouží.
- 18) Popište působnost MZe ve věcech rostlinolékařské péče.
- 19) Definiujte integrovanou ochranu rostlin a jaké jsou s ní související činnosti ÚKZÚZ.
- 20) Definiujte přípravek na ochranu rostlin a uveďte základní povinnosti profesionálních uživatelů při nakládání s přípravky.

Seznam odborné literatury a seznam mezinárodních smluv, právních předpisů, usnesení vlády, služebních předpisů a jiných dokumentů k zvláštní části zkoušky oboru státní služby – 42. Zemědělství a rostlinolékařská péče

Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013, v platném znění

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů

Nařízení vlády č. 307/2014 Sb., o stanovení podrobností evidence využití půdy podle uživatelských vztahů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, rostlinných biostimulantech a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, v platném znění

1) Uved'te, co se považuje za týrání zvířete, a definujte důvody k usmrcení zvířete.

Ochranou zvířat proti týrání se České republice zejména zabývá zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání.

Účelem zákona je chránit zvířata, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem.

Zákon na ochranu zvířat proti týrání zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie:

- požadavky a podmínky ochrany zvířat proti týrání,
- práva a povinnosti fyzických a právnických osob na úseku ochrany zvířat proti týrání, včetně požadavků na jejich kvalifikaci a odbornou způsobilost,
- soustavu, působnost a pravomoci orgánů vykonávajících státní správu na úseku ochrany zvířat proti týrání a
- opatření pro ochranu pokusných zvířat, která jsou používána pro vědecké nebo vzdělávací účely.

Zvířetem je každý živý obratlovec, kromě člověka, nikoliv však plod nebo embryo.

Volně žijícím zvířetem je zvíře, patřící k druhu, jehož populace se udržuje v přírodě samovolně, a to i v případě jeho chovu v zajetí.

Zakazuje se týrání zvířat.

Zakazují se všechny formy propagace týrání zvířat.

Za týrání se považuje:

- nutit zvíře k výkonům, které neodpovídají jeho fyzickému stavu a biologickým schopnostem a prokazatelně překračují jeho síly,
- podrobit zvíře výcviku nebo veřejnému vystoupení anebo obdobnému účelu, je-li toto pro zvíře spojeno s bolestí, utrpením, zraněním nebo jiným poškozením,

jakož i vychovávat, cvičit nebo účelově používat zvíře k agresivnímu chování vůči člověku nebo jiným zvířatům,

- z jiných než zdravotních důvodů
  - omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení,
  - podávat zvířeti potravu obsahující příměsi nebo předměty, které mu způsobují bolest, utrpení nebo jej jinak poškozují,
  - omezovat bez nutnosti svobodu pohybu nutnou pro zvíře určitého druhu, pokud by omezování způsobilo utrpení zvířete,
- vydat slabé, nevyлéčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než neodkladnému a bezbolestnému usmrcení,
- podávat zvířeti dopingové látky a jiné látky poškozující organismus s cílem změnit jeho výkon nebo vzhled,
- cvičit nebo zkoušet zvíře na jiném živém zvířeti, s výjimkou výcviku loveckého dravce, používat jiných živých zvířat jako lákadel nebo nástrah, aniž by to vyžadoval lov, štvát zvířata proti sobě, aniž by to vyžadoval lov, výcvik nebo použití ovčáckého nebo pasteveckého psa, příprava zvířete k jeho vypuštění do volné přírody,
- provádět nebo nechat provést chirurgické zákroky za účelem změny vzhledu nebo jiných vlastností zvířete, a to i v případě, že by uvedené zákroky byly provedeny za použití prostředků pro celkové nebo místní znecitlivění, prostředků snižujících bolest nebo jiných metod, zejména
  - kupírovat uši, ničit hlasivky nebo používat jiných prostředků k omezení hlasitých projevů zvířat anebo z jiných než zdravotních důvodů amputovat drápy, zuby, jedové nebo pachové žlázy,
  - z jiných než zdravotních důvodů řezat paroží nebo jeho části ve vývojové fázi živé tkáně,
  - poškozovat kosti, svaly nebo nervy křídel ptáků starších 3 dnů tak, aby bylo zabráněno jejich létání,
- provést technický zákrok, který vyvolá bolest, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, nebo chirurgický zákrok za účelem znemožnění nebo změny trvalého označení zvířete čipem nebo tetováním,
- používat podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat,

- podávat zvířeti bez souhlasu veterinárního lékaře veterinární léčiva a přípravky s výjimkou těch, které jsou volně v prodeji, provádět krvavé zákroky, pokud nejsou prováděny osobou odborně způsobilou^{1f)} nebo úprava kopyt a podkovářské úkony, pokud nejsou prováděny osobou, která splňuje odbornou způsobilost
- vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy,
- chovat, zejména rozmnožovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení,
- zasahovat do průběhu porodu způsobem, který neodpovídá obtížnosti porodu, zvyšuje bolest anebo poškozuje zdraví matky i mláďete,
- zacházet se zvířetem, přepravovat je nebo je pohánět způsobem, který vyvolává nepřiměřenou bolest, utrpení nebo poškození zdraví anebo vede k jeho neúměrnému fyzickému vyčerpání,
- používat k vázání nebo k jinému omezení pohybu zvířete prostředky, které zvířeti způsobují anebo lze předpokládat, že budou způsobovat, poranění, bolest nebo jiné poškození zdraví,
- usmrtit zvíře způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení,
- překrmovat nebo krmit zvíře násilným způsobem, nejde-li o zákrok nezbytný k záchraně jeho života nebo zachování jeho zdraví,
- používat živá zvířata ke krmení těch druhů zvířat, u nichž z biologických důvodů není takový způsob výživy nutný,
- opustit zvíře s výjimkou zvířete volně žijícího s úmyslem se ho zbavit nebo zvíře vyhnat,
- při manipulaci s živými rybami zbavovat ryby šupin nebo ploutví, vsouvat rybám prsty pod skřele do žáber nebo jim vtlačovat prsty do očnic anebo násilně vytlačovat jikry nebo mlíčí, pokud se nejedná o výzkum a umělý chov ryb,
- označovat zvíře vymrazováním s výjimkou ryb, a označovat zvíře výžehem, s výjimkou koní,
- chovat společně v maloobchodních prodejnách živých zvířat hlodavce samčího a samičího pohlaví, nejde-li o holata určená ke zkrmení,
- používat elektrický proud k omezení pohybu končetin nebo těla zvířete mimo použití elektrických ohradníků nebo přístrojů pro elektrické omračování a usmrcování zvířat anebo odchyt ryb,
- jiné jednání v rozporu s tímto zákonem, v jehož důsledku dojde k utrpení zvířete.

Zákaz týrání se nevztahuje na zákroky nebo činnosti:

- a) spojené s naléhavou potřebou záchrany života zvířat nebo lidí v naléhavých situacích záchranných prací, nebo
- b) prováděné podle schváleného projektu pokusů.

Zákaz týrání se dále nevztahuje na výchovu, výcvik a použití zvířete k plnění úkolů, stanovených ozbrojeným silám, bezpečnostním sborům nebo obecní policii, jakož i na výchovu a výcvik psů prováděný chovatelskými sdruženími nebo organizacemi v rámci zájmové činnosti.

Každý je povinen zajistit, aby zvíře, které chová, nezranilo ani neusmrtilo zvíře jiného chovatele. To neplatí, pokud se zvíře jednoho chovatele brání útoku zvířete jiného chovatele nebo pokud zvíře chovatele brání prostor určený k jeho chovu a dále v případě pasteveckých psů při ochraně hospodářských zvířat.

Za propagaci týrání se považuje zejména:

- a) vystavování, jiné demonstrace nebo předvádění zvířete, na kterém byl proveden chirurgický zákrok na veřejném vystoupení, nebo
- b) zveřejnění popisu, vyobrazení nebo audiovizuálního záznamu, které navádí k postupům, praktikám chovu nebo výcviku, odchytu nebo usmrcování, úpravám vzhledu zvířete a zásahům do jeho zdravotního stavu spojeným s týráním zvířete tak, jak je vymezeno zákonem, pokud v doprovodné informaci není uvedeno, nebo to jinak nevyplývá, že se jedná o činnosti zakázané zákonem.

Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře.

Důvodem k usmrcení je:

- využití produktů zvířete chovaného nebo drženého pro produkci potravin, vlny, kůže nebo jiných produktů,
- slabost, nevyлéčitelná nemoc, těžké poranění, genetická nebo vrozená vada, celkové vyčerpání nebo stáří zvířete, jsou-li pro další přežívání spojeny s trvalým utrpením,
- bezprostřední ohrožení člověka zvířetem,
- výkon práva myslivosti a rybářství,

- nařízené mimořádné veterinární nebo hygienické opatření při ochraně před nákazami, nebo simulační cvičení organizované Státní veterinární správou týkající se pohotovostních plánů pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- ukončení pokusu na pokusném zvířeti,
- regulování populace zvířat v lidské péči a volně žijících zvířat, regulováním populace zvířat se rozumí soubor soustavně prováděných preventivních opatření, která mají přispět k udržení populace v určité zdravotní a genetické kvalitě, zejména omezením nepřirozené nabídky potravních zdrojů a možností rozmnožování populace, a jejichž cílem je omezit rizika, která mohou vzniknout nárůstem populace v jejím teritoriu nebo rizika ohrožení populací volně žijících zvířat, a zabránit vzniku utrpení zvířat a nadměrných škod, zejména šíření nákaz nebo jiných nežádoucích vlivů,
- deratizace a opatření v boji proti škodlivým organismům,
- uložené zvláštní opatření v případě nemožnosti identifikovat zvíře,
- depopulace,
- provádění opatření k regulaci nepůvodního druhu zvířete nebo opatření k odstranění, izolaci nebo regulaci invazního nepůvodního druhu zvířete, který byl zařazen na unijní seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Evropskou unii.

Utracení smí provádět pouze veterinární lékař nebo zletilá osoba, tato však pouze pod odborným dohledem veterinárního lékaře; v rámci schváleného projektu pokusů smí utracení provádět také osoba odborně způsobilá k navrhování pokusů nebo projektů pokusů nebo osoba odborně způsobilá k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat.

Osoby provádějící usmrcení zvířete jsou povinny přesvědčit se, že zvíře je podle prokazatelných příznaků mrtvé.

Zakazují se následující metody usmrcování zvířat:

- utopení a jiné metody udušení včetně použití farmak typu myorelaxantů,
- použití takových látek a přípravků, jejichž dávkování neuvede zvíře do hlubokého celkového znečítlivění a bezpečně nezpůsobí následnou smrt,
- ubití, ubodání nebo jiné metody, které zvířeti způsobí nepřiměřenou bolest nebo utrpení,
- použití elektrického proudu, pokud nenastane okamžitá ztráta vědomí,

- použití lepů a jiných podobných prostředků, které dlouhodobě omezují pohyb zvířete tak, že k usmrcení zvířete dochází v důsledku nedostatku potravy nebo tekutin anebo v důsledku jiných metabolických poruch,
- zmrazení, s výjimkou postupného zmrazování u hadů.

Zakazuje se výroba, nabízení, prodej nebo použití čelistových nebo lepících pastí a jejich přesun ze zahraničí na území České republiky.

Zakazuje se chov a usmrcování zvířat výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin.

Zákon č. č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů – § 1 až 5.

2) Co je předmětem nařízení EU o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky? Uved'te základní charakteristiky fondů pro financování zemědělských výdajů a uved'te jejich základní podmínky.

Problematiku financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky Evropské unie řeší zejména Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013, v platném znění. Toto nařízení stanoví pravidla financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky (SZP), a to zejména pro:

- financování výdajů v rámci SZP,
- řídicí a kontrolní systémy, které mají zavést členské státy,
- schvalování účetní závěrky a schvalování souladu.

Financování různých intervencí a opatření v rámci SZP ze souhrnného rozpočtu Evropské unie provádějí:

- Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) a
- Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV).

EZZF a EZFRV jsou součástí souhrnného rozpočtu Evropské unie.

EZZF se provádí v rámci sdíleného řízení mezi členskými státy a Evropskou unií. Financuje, v souladu s právem Evropské unie, tyto výdaje:

- opatření pro regulaci nebo podporu zemědělských trhů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013,
- finanční příspěvek Unie na intervence v určitých odvětvích, uvedené v nařízení (EU) 2021/2115,
- intervence formou přímých plateb zemědělcům na základě strategického plánu SZP uvedené v nařízení (EU) 2021/2115,
- finanční příspěvek Unie na informační a propagační opatření ve prospěch zemědělských produktů na vnitřním trhu Unie a ve třetích zemích, prováděná členskými státy a vybraná Komisí;
- finanční příspěvek Unie na zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie stanovená v nařízení (EU) č. 228/2013 a na zvláštní opatření

v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři stanovená v nařízení (EU) č. 229/2013.

Z EZZF se financují přímo a v souladu s právem Evropské unie tyto výdaje určené na:

- a) propagaci zemědělských produktů prováděnou přímo Komisí nebo prostřednictvím mezinárodních organizací,
- b) opatření prováděná v souladu s právem Evropské unie, jejichž cílem je zajistit zachování, popis, sběr a využití genetických zdrojů v zemědělství,
- c) zavedení a provozování účetních informačních systémů v zemědělství,
- d) systémy zemědělských studií, včetně studií o struktuře zemědělských podniků.

EZFRV se provádí ve sdíleném řízení mezi členskými státy a Evropskou unií. Financuje se z něj finanční příspěvek Evropské unie na intervence pro rozvoj venkova uvedené v nařízení (EU) 2021/2115 a upřesněné ve strategických plánech SZP a na opatření podle nařízení (EU) 2021/2115.

Z EZZF a EZFRV mohou být buď z podnětu Komise Evropské unie, nebo jejím jménem přímo financovány činnosti zaměřené na přípravu, monitorování a správní a technickou podporu, jakož i hodnocení, audit a kontrolu, nezbytné pro provádění SZP. Tyto činnosti zahrnují zejména:

- opatření nezbytná pro analýzu, řízení, monitorování a provádění SZP a výměnu informací o této politice, včetně posuzování jejích dopadů, environmentální výkonnosti a pokroku při dosahování cílů Evropské unie, a opatření zaměřená na zavádění kontrolních systémů a technickou a správní pomoc,
- získání družicových dat Komisí, která jsou nezbytná pro systém monitorování ploch,
- opatření realizovaná Komisí prostřednictvím aplikací dálkového průzkumu používaných k monitorování zemědělských zdrojů,
- opatření nezbytná pro zachování a rozvoj metod a technických prostředků pro informace, vzájemné propojení, monitorování a kontrolu finančního řízení prostředků použitých na financování SZP;
- poskytování informací o SZP,
- studie o SZP a hodnocení opatření financovaných z EZZF a EZFRV, včetně zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o osvědčených postupech v rámci SZP a konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami, jakož i studie prováděné s Evropskou investiční bankou (EIB),

- případný příspěvek na výkonné agentury zřízené v souladu s nařízením Rady (ES) č. 58/2003 a působí v rámci SZP,
- příspěvek na opatření týkající se šíření informací, zvyšování informovanosti, podpory spolupráce a výměny zkušeností s příslušnými zúčastněnými stranami na úrovni Evropské unie, prováděná v rámci intervencí pro rozvoj venkova, včetně vytváření sítí dotčených stran,
- síť informačních technologií zaměřené na zpracování a výměnu informací, včetně systémů informačních technologií na úrovni organizace nezbytných v souvislosti s řízením SZP,
- opatření nezbytná pro vytváření, registraci a ochranu log v rámci unijních režimů jakosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 a pro ochranu práv duševního vlastnictví s nimi spojených, jakož i nezbytný vývoj informačních technologií.

Správní orgány Společné zemědělské politiky EU v ČR:

- Ministerstvo financí jakožto příslušný orgán v rámci procesu certifikace a akreditace v programovém období 2023–2027.
- Státní zemědělské intervenční fond jakožto platební agentura v programovém období 2023–2027.
- Auditorská společnost Ernst & Young Audit, s.r.o. jakožto certifikační subjekt v programovém období 2023–2027.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013, v platném znění – čl. 1 až 12.

3) **Definujte podmíněnost a uveďte, kdo jí kontroluje.**

Jedním z hlavních témat zemědělské politiky je řešení negativních dopadů zemědělství na krajinu a životní prostředí. Systém kontroly podmíněnosti byl v roce 2003 iniciován reformou Společné zemědělské politiky Evropské unie a stal se klíčovým prvkem k vyjednávání o zachování evropských dotací do zemědělství i v budoucnu.

Od 1. 1. 2009 je v České republice vyplácení přímých podpor a dalších vybraných dotací „podmíněno“ plněním standardů udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu, dodržováním povinných požadavků na hospodaření řazených do třech oblastí:

- životní prostředí, změna klimatu, dobrý zemědělský a environmentální stav půdy,
- veřejné zdraví, zdraví zvířat a zdraví rostlin a
- dobré životní podmínky zvířat.

Do roku 2014 sem patřily i minimální požadavky pro použití hnojiv a přípravků na ochranu rostlin v rámci agroenvironmentálních opatření.

Pravidla podmíněnosti mají od roku 2023 podle zvýšených environmentálních cílů nové Společné zemědělské politiky Evropské unie lépe zohledňovat výzvy v oblasti životního prostředí a klimatu a novou strukturu environmentálních prvků Společné zemědělské politiky Evropské unie, a zajistit tak vyšší úroveň ambicí v oblasti ochrany životního prostředí a klimatu. Nově tato základní pravidla podmíněnosti tvoří:

- standardy dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy (DZES) a
- povinné požadavků na hospodaření (PPH).

V období Společné zemědělské politiky 2023-2027 jsou pravidla podmíněnosti součástí Společné zemědělské politiky (SZP) České republiky a Strategického plánu České republiky. Pravidla podmíněnosti podporují zemědělské hospodaření ke shodě s ochranou životního prostředí, půdy, vody a krajiny tím, že poskytování přímých plateb a plateb agroenvironmentálně-klimatických závazků (AEKO), plateb na přírodní omezení nebo jiná omezení specifická pro určité oblasti (ANC) a plateb na znevýhodnění specifická pro konkrétní oblasti (Natura 2000) podmiňují plněním stanovených podmínek standardů DZES a povinných požadavků na hospodaření.

Podmínky standardů DZES upravuje každý členský stát podle daného rámce a podle svých národních specifik např. půdních a klimatických podmínek, stávajících způsobů hospodaření, uplatňovaných zemědělských postupů, velikosti zemědělských podniků a jejich struktury apod.

Povinné požadavky na hospodaření (PPH) vychází z vybraných ustanovení 11 nařízení a směrnic EU, které se použijí v případě nařízení EU v přímo aplikovatelném znění a v případě směrnic ve znění národních právních předpisů.

V případě, že žadatel o dotace tyto podmínky nedodrží, může mu být snížena nebo, v nejkrajnějším případě, neposkytnuta výplata vybraných využívaných dotací. Plnění standardů a požadavků je ověřováno kontrolou plnění tzv. kontrolovaných požadavků. Jejich formu a metodu kontroly si každá země Evropské unie stanovuje sama, podle národních specifik.

V oblastech dodržování pravidla podmíněnosti působí následující kontrolní orgány:

- Česká plemenářská inspekce,
- Česká inspekce životního prostředí (MŽP),
- Státní veterinární správa
- Státní zemědělská a potravinářská inspekce,
- Státní zemědělský a intervenční fond (dále také „Fond“),
- Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Výběr osob ke kontrole a kontrolu povinných požadavků na hospodaření uvedených v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.) provádí příslušný kontrolní orgán podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na základě jeho působnosti k provádění kontroly a dozoru stanovené ve zvláštním předpise (zákon upravující působnost příslušného kontrolního orgánu).

Příslušný kontrolní orgán provádí posouzení plnění každého kontrolovaného požadavku na hospodaření podle hodnocení stanoveného v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.). Nedodržení požadavku na hospodaření, které vzniklo při vědecké nebo výzkumné činnosti nebo zkušebnictví, příslušný kontrolní orgán nehodnotí.

Příslušný kontrolní orgán předá protokol o kontrole Fondu ve lhůtě 30 dnů ode dne ukončení kontroly, ve zvláště složitých případech do 60 dnů. Protokol o kontrole včetně příloh předá příslušný kontrolní orgán v elektronické podobě podepsaný odpovědným pracovníkem příslušného kontrolního orgánu.

Protokol o kontrole obsahuje vedle údajů stanovených kontrolním řádem

- výčet kontrolovaných požadavků podle přímo použitelných předpisů Evropské unie uvedených v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.) bez ohledu na to, zda bylo zjištěno jejich porušení nebo nikoliv,
- b) v případě, že bylo zjištěno porušení kontrolovaného požadavku,
  - popis zjištěného porušení,
  - rok, ve kterém k porušení došlo,
  - hodnocení porušení kontrolovaného požadavku podle kritérií stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie a uvedených v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.), včetně údaje, zda bylo porušení způsobeno úmyslně,
  - informaci o uložení nápravných opatření příslušným kontrolním orgánem a
- v případě, že kontrolovaná osoba neumožní kontrolu některého z kontrolovaných požadavků na hospodaření, údaj o této skutečnosti, včetně odůvodnění tohoto závěru.

Příslušný kontrolní orgán ověří ve veřejné databázi u fyzické osoby shodu osobního jména, příjmení a rodného čísla, u fyzické osoby podnikatele shodu osobního jména, příjmení a identifikačního čísla a u právnické osoby shodu názvu právnické osoby a identifikačního čísla. U zahraniční právnické osoby, jíž nebylo přiděleno identifikační číslo, se použije náhradního numerického identifikátoru, který zajistí jednoznačnost identifikace kontrolované osoby.

Ministerstvo zemědělství poskytuje způsobem umožňujícím dálkový přístup příslušným kontrolním orgánům⁵⁶⁾ z veřejné databáze údaje o výši a předmětu dotace poskytnuté jednotlivým osobám, jakož i o podaných žádostech o poskytnutí dotace, a to za účelem výběru těchto osob k provedení kontroly podle přímo použitelného předpisu Evropské unie.

Výběr osob ke kontrole a kontrolu podmínek dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy uvedených v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.) provádí Fond podle přímo použitelného předpisu Evropské unie. Kontrolu podmínek dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy provede Fond.

Kontrolu minimálních požadavků pro použití hnojiv a přípravků na ochranu rostlin⁷⁾ uvedených v prováděcím právním předpise (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.) provádí příslušný kontrolní orgán podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na základě jeho působnosti k provádění kontroly a dozoru stanovené ve zvláštním předpise (zákon

upravující působnost příslušného kontrolního orgánu). Příslušný kontrolní orgán o této kontrole vyhotoví protokol o kontrole.

Fond před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace souhrnně vyhodnotí u žadatele doručené protokoly o kontrole provedené pro příslušný kalendářní rok, za účelem stanovení výše poskytované dotace, popřípadě jejího snížení, nebo zamítnutí platby dotace na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie a podle prováděcího právního předpisu (nařízení vlády č. 73/2023 Sb.).

V případě zamítnutí platby dotace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie Fond neposkytne dotaci ani v následujícím kalendářním roce.

Neumožnění kontroly některého z povinných požadavků na hospodaření nebo podmínek dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy se považuje za zabránění kontrole a žádost Fond zamítne.

Ministerstvo zemědělství je odpovědným orgánem za koordinaci kontrol systému podmíněnosti

---

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013, v platném znění.

Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů – § 4c až 4g.

4) Charakterizujte základní podmínky výroby, uvádění na trh a používání krmiv, doplňkových látek a premixů.

Krmivo je produkt rostlinného nebo živočišného původu a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické nebo anorganické látky jednotlivě nebo ve směsích, které jsou určeny pro výživu zvířat.

Vysoko produkční hospodářská zvířata potřebují ke svému zdraví a užitkovosti krmiva, která jim budou poskytovat všechny potřebné živiny a energii. Zvířata chovaná jako domácí mazlíčci jsou dnes také krmena průmyslově vyráběnými krmivy ve formě granulí nebo konzerv. Krmivo by mělo mít složení odpovídající druhu a kategorii zvířat.

Krmiva pro hospodářská zvířata můžeme dělit z mnoha hledisek:

- podle typu obsažených živin na sacharidová, bílkovinová nebo polobílkovinová,
- podle podílu vlákniny na jadrná (málo vlákniny, hodně energie) - zrniny, pokrutiny, extrahované šroty, mlýnské krmné odpady, živočišné moučky, nebo objemná (hodně vlákniny, málo energie) - píče.
- podle původu se krmiva rozdělují na statková (vyprodukovaná rovnou na statku, kde se chovají zvířata – siláž nebo senáž) nebo a průmyslová.

Průmyslová krmiva je označení pro zbytky po zpracování rostlinného materiálu, které se používají jako krmivo (pokrutiny) Mohou se dělit i na rostlinná (píče, chrásty a natě, okopaniny, krmné stromy a keře, seno), živočišná (mléko, živočišné moučky, jatečné odpady, či exkrementy) nebo syntetická (kompletní krmné směsi, doplňkové krmné směsi, bílkovinné koncentráty, doplňky biofaktorů).

Do krmných dávek se přidávají i anorganické látky, jako jsou soli a stopové prvky, zpravidla jako tzv. premixy.

Právní úpravu krmiv řeší zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, který zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a stanoví:

- některé požadavky pro výrobu, dovoz, používání, balení, označování, dopravu a uvádění na trh krmiv, doplňkových látek a premixů, a
- jakož i pravomoc a působnost orgánu vykonávajícího úřední kontroly dodržování povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropské unie.

Zákon se nevztahuje na krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou určeny pro vývoz a jsou nezávadné.

Zákon se dále nevztahuje na požadavky předepisování medikovaných krmiv¹⁾, uvádění medikovaných krmiv pro zvířata v zájmových chovech na trh, distribuci léčivých přípravků k provozovatelům krmivářských podniků, reklamu na medikovaná krmiva a meziprodukty, používání medikovaných krmiv, krmení zvířat medikovanými krmivy, sběr dat o prodeji a používání léčivých přípravků ve formě medikovaných krmiv nebo meziproduktů a na požadavky v oblasti farmakovigilance podle zákona o léčivech.

Při výrobě, uvádění na trh a používání krmiv musí provozovatel krmivářského podniku (dále také „provozovatel“) dodržet obsah a limity nežádoucích látek, aby byla zajištěna zdravotní nezávadnost. Produkty ke krmení s obsahem nežádoucí látky vyšším, než je stanovený maximální limit jejich obsahu, nesmí provozovatel smíchat pro účely ředění se stejnými ani jinými produkty ke krmení.

Při užití krmiv označených ochrannou lhůtou musí provozovatel dodržet ochrannou lhůtu; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního zákona.

Pro výrobu krmiv, doplňkových látek a premixů a ke krmení zvířat nesmí provozovatel použít produkty ke krmení obsahující nežádoucí látky, jestliže překračují limity stanovené prováděcím právním předpisem, nebo obsahující cizí předměty, které mohou ohrozit zdraví zvířat, nebo živé skladištní škůdce, jejichž seznam stanoví prováděcí právní předpis.

Pro výrobu premixů nesmí provozovatel jako nosiče použít krmiva a látky, které svými fyzikálními vlastnostmi nezajišťují dosažení homogenity a stability doplňkových látek v premixu.

Krmiva, u nichž úroveň radioaktivní kontaminace přesahuje stanovené limity, nesmí provozovatel použít pro další výrobu kompletních a doplňkových krmiv, uvést na trh, zkrmovat, dovážet nebo vyvážet.

Dovoz produktů ke krmení, u kterých je to požadováno předpisy Evropské unie, je provozovatel povinen ohlásit předem Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému (dále tak „Ústav“).

Odbornou způsobilostí pro výrobu, zpracování, dovoz a uvádění na trh doplňkových látek, určitých proteinových krmiv, premixů, krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů se rozumí soubor odborných a praktických znalostí vztahujících se k výrobě krmiv, doplňkových látek a premixů, znalostí základů výživy hospodářských zvířat a krmné techniky a znalostí právních předpisů z oblasti výroby krmiv.

Odborná způsobilost se prokazuje osvědčením, které vydá Ústav osobám, které splňují tyto podmínky:

- způsobilost k právním úkonům, a
- druh, stupeň vzdělání a odbornou praxi ve výrobě krmiv.

Osvědčení lze nahradit rozhodnutím o uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

Provozovatel je povinen zajistit, aby:

- provoz splňoval požadavky stanovené předpisem Evropské unie, zákonem a prováděcím právním předpisem,
- v provozu určeném pro výrobu krmiv, doplňkových látek nebo premixů byl před výrobou, v průběhu výroby a po jejím ukončení technicky umožněn bezpečný přístup pro odběr vzorků za účelem ověření jakosti a zdravotní nezávadnosti,
- krmiva, doplňkové látky nebo premixy s nadlimitním obsahem nežádoucích látek nebo výskytem zakázaných materiálů byly uskladněny odděleně.

Provozovatel, který provozuje pojízdnu výrobu krmiv, je povinen oznámit Ústavu vždy nejméně 3 pracovní dny před zahájením výroby místo a časový plán výroby krmiv.

Provozovatel je povinen Ústavu prokázat, že písemně zpracoval, zavedl a dodržuje postupy systému analýzy rizik a kritických kontrolních bodů.

Provozovatel, který vlastní, má v držení, nebo dovezl krmivo, doplňkovou látku nebo premix s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů, nebo výskytem zakázaných materiálů nebo radioaktivní kontaminace, je povinen tuto skutečnost oznámit ústavu a postupovat podle předpisu Evropské unie.

Provozovatel je povinen záznamy vedené podle předpisu Evropské unie uchovávat po dobu 3 let.

Ústav zveřejní v souladu s předpisem Evropské unie seznam schválených a registrovaných provozů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Provozovatel je povinen uskladnit krmiva, doplňkové látky a premixy ve skladech nebo manipulačních, popřípadě výrobních prostorech tak, aby bylo v souladu s předpisem Evropské unie zajištěno uchování jejich jakosti, zdravotní nezávadnosti a byla zajištěna jejich ochrana

před

- zneužitím,
- hlodavci a ptáky,
- vlhkostí a látkami, které je mohou znehodnocovat nebo v nich vytvářet produkty škodlivé zdraví zvířat a lidí a ohrožující životní prostředí.

Provozovatel je povinen zajistit provedení dezinfekce, dezinsekce a deratizace a udržování odpovídajících mikroklimatických podmínek a čistoty ve skladových prostorech.

Ústav provádí na vlastní náklady odborný dozor v souladu s předpisy Evropské unie nad dodržováním povinností stanovených zákonem a předpisy Evropské unie v oblasti krmiv a výživy zvířat; přitom zejména dohlíží, jak provozovatelé dodržují stanovené podmínky při výrobě, dovozu, přepravě, skladování, používání nebo uvádění na trh krmiv, doplňkových látek nebo premixů.

Ústav vede evidenci závad zjištěných při výkonu odborného dozoru.

Ústav je povinen uchovávat vzorky krmiv, doplňkových látek a premixů určených k laboratornímu zkoušení, kromě vzorků podléhajících zkáze, po dobu 6 měsíců ode dne doručení vzorku do laboratoře.

Zjistí-li Ústav, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je provozovatel povinen nahradit náklady dodatečné kontroly.

O náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu rozhodne Ústav. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji Ústav.

Provozovatel je povinen Ústavu uhradit náklady na analýzu odebraných vzorků krmiv, doplňkových látek a premixů podle prováděcího právního předpisu, pokud jejich analýza prokáže, že vzorky nesplňují požadavky zákona a jiných právních předpisů.

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů – § 1, 3, 6, 7, 10, 14 a 16.

5) Definujte chmelnici, definujte chmelařské oblasti a uveďte, kde jsou stanoveny.

Chmelařství je obor zemědělství, který se zabývá pěstováním chmele. Kultivace chmele je prvně zaznamenána roku 736 v regionu Hallertau v Bavorsku. Pěstování chmele je v Čechách zaznamenáno již v 11. století. Koncem 19. století se chmelař František Schneider zasloužil o zákaz vývozu chmelových sazenic z Čech.

Ochranu chmele řeší zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, která stanoví:

- označování a ověřování chmelu (dále také „certifikace“),
- kontrolu zpracování, mísení, ošetřování a uvádění do oběhu produktů, které podléhají společné tržní organizaci pro chmel podle bezprostředně závazných předpisů Evropské unie,
- chmelařské oblasti a chmelařské polohy
- výkon státní správy, včetně státního dozoru nad dodržováním povinností stanovených předpisy Evropské unie a vyhlášenými mezinárodními smlouvami a
- ukládání pokut za porušení stanovených povinností.

Chmelařské oblasti jsou oblasti vhodné pro produkci chmele; chmelařskými oblastmi jsou Žatecko, Ústěcko a Tršicko.

Chmelařské oblasti se mohou členit na chmelařské polohy, které jsou součástí chmelařských oblastí. Chmelařskými polohami jsou na Žatecku Podlesí a Údolí Zlatého potoka a na Ústěcku Polepská Blata.

Prováděcí právní předpis stanoví, kterými katastrálními územími jsou jednotlivé chmelařské oblasti a chmelařské polohy vymezeny (vyhláška č. 325/2004 Sb., k provedení zákona o ochraně chmele).

Chmelnice podléhají evidenci, kterou vede Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „Ústav“).

Producent, který chmelnici nově založil, je povinen požádat Ústav, a to nejpozději do 30. dubna kalendářního roku, o zařazení chmelnice do evidence. Součástí žádosti je kopie katastrální mapy s vyznačením plochy chmelnice a uvedení odrůdy chmele. Podrobnosti žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

Ústav rozhodne o přidělení evidenčního čísla nově založené chmelnici. Producent je povinen chmelnici tímto evidenčním číslem viditelným způsobem označit a toto označení po celou dobu zařazení chmelnice v evidenci udržovat.

O převodu chmelnice na jiného producenta rozhodne Ústav na žádost.

Zrušení nebo převod chmelnice nebo změny údajů stanovených prováděcím právním předpisem je producent povinen písemně ohlásit Ústavu do 1 měsíce od provedené změny.

Certifikací se deklaruje kvalita a původ chmele; certifikace zahrnuje označování chmele producentem a ověřování kvality a původu chmele Ústavem.

Producent je povinen označit každý obal s chmelem označovacími štítky a uzavřít každý obal s chmelem plombami. Označovací štítky a plomby vydává Ústav na vyžádání; plomby Ústav vydá za úhradu.

Po ukončení sklizně a označení všech obalů s chmelem je producent povinen vystavit doklad o počtu a váze označených obalů podle katastrálních území a odrůd chmele. Tento doklad předá s nepoužitými označovacími štítky Ústavu bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30. listopadu příslušného kalendářního roku.

Ověřování zahájí Ústav na základě podané žádosti k ověření chmele.

Ústav ověří pouze producentem označený chmel pocházející z chmelařských oblastí, který splňuje požadavky stanovené předpisy Evropské unie, a chmelové produkty vyrobené z ověřeného chmele nebo ověřených chmelových produktů.

Jestliže Ústav zjistí, že podmínky pro vydání ověřovací listiny byly splněny, žádosti vyhová a ověřovací listinu vydá, v opačném případě, při zjištění, že podmínky splněny nebyly, rozhodne o zamítnutí žádosti.

Ústav:

- zajišťuje provádění kontroly nad dodržováním povinností stanovených zákonem a předpisy Evropské unie,
- vede evidenci chmelnic,
- ukládá pokuty,
- provádí ověřování chmele,
- zveřejní každoročně ve Věstníku Ústavu ve lhůtě do 30. června seznam ověřovacích středisek,
- vede evidenci vydaných, použitých a vrácených označovacích štítků a množství

označeného chmele podle producentů, katastrálních území a odrůd chmele.

Zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů – § 1, 3 až 6.

6) Charakterizujte zemědělského podnikatele podle zákona o zemědělství a uveďte výjimky z evidence zemědělského podnikatele. Co uvede fyzická a právnická osoba do žádosti o zápis do evidence zemědělského podnikatele?

Zákonem č. 85/2004 Sb. (novela zákona č. 252/1997 Sb.) došlo od 1. května 2004 na základě požadavků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii k zavedení evidence zemědělského podnikání fyzických a nově i právnických osob. Tato evidence zcela nahradila a rozšířila do té doby existující evidenci samostatně hospodařících rolníků vedenou obecními úřady podle zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, která se ovšem týkala jen fyzických osob a její účel byl spíše v oblasti restituční.

Evidence zemědělského podnikatele vychází z obdobných právních principů a institutů jako živnostenské podnikání podle zákona č. 455/1991 Sb. (živnostenský zákon), např. v oblasti volné živnosti, ale jedná se záměrně o samostatnou právní úpravu zejména z historicko-právních důvodů.

Nálezem Ústavního soudu vyhlášeným pod č. 409/2006 Sb. byla od 18. srpna 2006 resp. od 30. června 2007 zrušena některá ustanovení zákona č. 252/1997 Sb., v oblasti evidence zemědělského podnikatele, a tím došlo ke zmírnění podmínek nezbytných pro evidování zemědělských podnikatelů (zrušení povinnosti prokazování bezúhonnosti a odborné způsobilosti).

Podnikání v zemědělství

Zemědělským podnikatelem podle zákona je fyzická nebo právnická osoba, která hodlá provozovat zemědělskou výrobu jako soustavnou a samostatnou činnost vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku, za podmínek stanovených zákonem a která, pokud jde o osobu fyzickou

- je plně svéprávná,
- má trvalý pobyt na území České republiky, nejedná-li se o občana České republiky nebo o občana členského státu Evropské unie,
- pohovorem před místně příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností prokáže základní znalost jazyka českého, nejedná-li se o občana České republiky nebo o občana členského státu Evropské unie; základní znalost jazyka českého prokáže fyzická osoba tím, jestliže je schopna

- plynně a jazykově srozumitelně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a podnikání, a
  - plynně přečíst určený běžný článek z denního tisku a ústně, vlastními slovy, sdělit jeho obsah.
- hodlá-li podnikat nezletilá osoba, které byla soudem přiznána svéprávnost, nebo u které soud přivolil k souhlasu zákonného zástupce k samostatnému provozování zemědělské výroby, doloží též rozhodnutí soudu o přiznání svéprávnosti nebo přivolení soudu k souhlasu zákonného zástupce.

Fyzická osoba provozující drobné pěstitelské a chovatelské činnosti, anebo prodávající nezpracované rostlinné a živočišné výrobky, nepodléhá evidenci zemědělského podnikatele podle zákona.

Zemědělskou výrobou včetně hospodaření na vodních plochách se rozumí:

- rostlinná výroba včetně chmelařství, ovocnářství, vinohradnictví a pěstování zeleniny, hub, okrasných rostlin, léčivých a aromatických rostlin s výjimkou pěstování konopí pro léčebné použití a vědecké účely, rostlin pro technické a energetické užití na pozemcích vlastních, pronajatých, nebo užívaných na základě jiného právního důvodu, popřípadě provozovaná bez pozemků,
- živočišná výroba zahrnující chov hospodářských a jiných zvířat nebo živočichů za účelem získávání, zpracování a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tahu a chov sportovních a dostihových koní,
- produkce chovných a plemenných zvířat, využití jejich genetického materiálu a získávání zárodečných produktů,
- výroba osiv a sadby, školkařských výpěstků a genetického materiálu rostlin,
- úprava, zpracování a prodej vlastní produkce zemědělské výroby, pokud je konečným produktem zemědělský produkt uvedený v Příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie,
- chov ryb, vodních živočichů a pěstování rostlin ve vodním útvaru povrchových vod na pozemcích vlastních, pronajatých nebo užívaných na základě jiného právního důvodu,
- hospodaření v lese, na pozemcích vlastních, pronajatých, nebo užívaných na základě jiného právního důvodu, nebo
- hospodaření s vodou pro zemědělské a lesnické účely.

Dále se za zemědělskou výrobu považuje zemědělská činnost stanovená podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího pravidla pro přímé platby zemědělcům

v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky.

Zemědělský podnikatel podle zákona je oprávněn rovněž poskytovat práce, výkony nebo služby, které souvisejí výhradně se zemědělskou výrobou a při kterých se využijí prostředky nebo zařízení sloužící zemědělskému podnikateli k zemědělské výrobě.

Zemědělský podnikatel je povinen na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností prokázat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má na území České republiky sídlo a zahraniční osoba odštěpný závod. Zemědělský podnikatel nemusí prokazovat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má v České republice umístěno sídlo, má-li sídlo totožné se svým bydlištěm, s výjimkou případů, že bydliště je na adrese sídla ohlašovny, zvláštní matriky nebo na adrese sídla správního orgánu, který úředně zrušil údaj o místu hlášeného pobytu na území České republiky.

V žádosti o zápis do evidence zemědělského podnikatele fyzická osoba uvede

- kromě náležitostí stanovených správním řádem obchodní firmu, státní občanství, rodné číslo, bylo-li přiděleno, nebylo-li přiděleno, tak datum narození, a prohlášení o tom, zda jí soud nebo správní orgán neuložil zákaz činnosti týkající se zemědělské výroby,
- zahraniční fyzická osoba rovněž adresu bydliště mimo území České republiky a adresu místa pobytu v České republice, pokud jí byl povolen trvalý pobyt, označení a adresu umístění odštěpného závodu v České republice, byl-li zřízen,
- identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- předpokládané datum zahájení provozování zemědělské výroby,
- datum ukončení provozování zemědělské výroby, pokud zamýšlí provozovat zemědělskou výrobu na dobu určitou,
- číslo elektronicky čitelného identifikačního dokladu, pokud jím fyzická osoba disponuje, nemá-li přiděleno identifikační číslo,
- sídlo v České republice,
- titul nebo vědeckou hodnost osob zapisované do občanského průkazu podle zákona o občanských průkazech, pokud je budou při provozování používat,
- případný požadavek na automatickou změnu adresy sídla podle adresy bydliště a
- doklad prokazující právní důvod pro užívání prostor, do nichž umístila sídlo, liší-li se od jejího bydliště, nebo má-li bydliště na adrese sídla ohlašovny, zvláštní matriky nebo na adrese sídla správního orgánu nebo do nichž umístila na území České republiky odštěpný závod zahraniční osoby; k doložení právního důvodu pro užívání prostor postačí písemné prohlášení vlastníka nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru,

kde jsou prostory umístěny, že s umístěním souhlasí.

V žádosti o zápis do evidence zemědělského podnikatele, je-li podána právnickou osobou, se uvede

- kromě náležitostí stanovených správním řádem osobní jméno, popřípadě jména, příjmení, titul nebo vědecké hodnost, státní občanství, rodné číslo, bylo-li přiděleno, nebylo-li přiděleno, tak datum narození, místo trvalého pobytu osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členy; je-li statutárním orgánem nebo jeho členem právnická osoba, uvede se kromě náležitostí stanovených správním řádem osobní jméno, popřípadě jména, příjmení, titul nebo vědecké hodnost, státní občanství, rodné číslo, bylo-li přiděleno, nebylo-li přiděleno, tak datum narození, místo trvalého pobytu osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem, dále se uvede u právnické osoby, jejího statutárního orgánu nebo jeho členu údaj, zda jim soud nebo správní orgán neuložil zákaz činnosti týkající se zemědělské výroby,
- u zahraniční právnické osoby označení a adresu umístění odštěpného závodu v České republice a údaje týkající se zástupce odštěpného závodu,
- identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- předpokládané datum zahájení provozování zemědělské výroby,
- datum ukončení provozování zemědělské výroby, pokud zamýšlí provozovat zemědělskou výrobu na dobu určitou, a
- doklad prokazující právní důvod pro užívání prostor, v nichž má právnická osoba na území České republiky sídlo, není-li ohlašovaná adresa sídla již zapsána v obchodním rejstříku nebo jiné evidenci, pokud je tento doklad stanoven zvláštním právním předpisem jako podmínka zápisu do této evidence; k doložení právního důvodu pro užívání prostor postačí písemné prohlášení vlastníka nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru, kde jsou prostory umístěny, že s umístěním souhlasí.

Splňuje-li žadatel zákonné podmínky, obecní úřad obce s rozšířenou působností jej do 30 dnů ode dne podání žádosti zapíše do evidence zemědělského podnikatele a o zápisu mu vydá osvědčení.

Zemědělského podnikatele zaeviduje jakýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností, pokud žadatel splňuje zákonné podmínky.

Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů – § 2e a 2f.

7) Uved'te podmínky výkonu rybářského práva a definujte rybářskou stráž.

Problematika rybářského práva je zejména upravena zákonem č. 99/2004 Sb., který řeší:

- chov, ochranu a lov ryb, pěstování a lov vodních organismů a ochranu jejich života a životního prostředí,
- rybníkářství, výkon rybářského práva, vyhlášení, změnu a rušení rybářských revírů a jejich ochranu,
- výkon státní správy v rybníkářství, při vyhlášení, změně a rušení rybářských revírů a při výkonu rybářského práva,
- evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku, o lovu ryb na udici a evidenci o vydání povolenek k lovu v rybníkářství a při výkonu rybářského práva,
- ustanovení, zánik, pravomoci a odpovědnost rybářské stráže,
- výkon dozoru nad dodržováním zákona a rozhodnutí vydaných na jeho základě a správní tresty za neplnění nebo porušení stanovených povinností,
- podíl státu na úhradě nákladů na opatření přijatých ve veřejném zájmu, a
- ochranu mořských rybolovných zdrojů.

Zákonem není dotčena ochrana ryb a vodních organismů při nakládání s vodami podle vodního zákona.

Rybářstvím je chov, zušlechťování, ochrana a lov ryb, popřípadě vodních organismů v rybníkářství nebo při výkonu rybářského práva.

Rybníkářstvím je chov a lov ryb, popřípadě vodních organismů v rybníce nebo ve zvláštním rybochovném zařízení, uskutečňovaný k zajištění produkce ryb a rybího masa, popřípadě produkce vodních organismů nebo produkce rybí násady pro rybníky anebo pro zarybnování rybářských revírů.

Rybníkem je vodní dílo, které je vodní nádrží určenou především k chovu ryb, ve kterém lze regulovat vodní hladinu, včetně možnosti jeho vypouštění a slovení; rybník je tvořen hrází, nádrží a dalšími technickými zařízeními.

Výkonem rybářského práva činnost v rybářském revíru povolená právnické nebo fyzické osobě orgánem státní správy rybářství, spočívající v plánovitém chovu, ochraně, lovu a přisvojování si ryb, popřípadě vodních organismů, jakož i v užívání pobřežních pozemků v nezbytném rozsahu.

Rybářské právo lze vykonávat pouze v rybářském revíru. Uživatel rybářského revíru nemá právo povolit výkon rybářského práva jiné osobě.

Výkon rybářského práva povolí na dobu 10 let příslušný rybářský orgán osobě, která splňuje podmínky pro řádný výkon rybářského práva stanovené zákonem; povolení výkonu rybářského práva podléhá správnímu poplatku.

Osobou oprávněnou k podání žádosti o povolení výkonu rybářského práva je:

- v rybářském revíru vyhlášeném na žádost vlastníka rybníka nebo na žádost vlastníka pozemku
  - vlastník rybníka,
  - vlastník pozemku, na němž se nachází uzavřená voda,
  - osoba pověřená všemi vlastníky nebo všemi spoluvlastníky k podání žádosti o povolení výkonu rybářského práva svým jménem, je-li vlastníků nebo spoluvlastníků nemovitostí více,
  - nájemce nemovitosti, na níž je vyhlášen rybářský revír, prokáže-li, že uzavřel nájemní vztah za účelem výkonu rybářského práva s vlastníkem nebo všemi vlastníky nebo všemi spoluvlastníky nemovitosti,
- v rybářském revíru vyhlášeném z podnětu rybářského orgánu
  - občan České republiky nebo fyzická osoba, která má trvalý pobyt na území České republiky,
  - právnická osoba, která má sídlo na území České republiky,
  - občan Evropské unie nebo právnická osoba, která je usazena ve státech Evropské unie.

Nedohodnou-li se všichni vlastníci, popřípadě spoluvlastníci nemovitostí na pověření určité osoby k podání žádosti o povolení výkonu rybářského práva ani do 30 dnů od doručení výzvy příslušného rybářského orgánu k uzavření takové dohody, rozhodne o povolení výkonu rybářského práva příslušný rybářský orgán ve výběrovém řízení.

Výkon rybářského práva v hraničních vodách podléhá právní úpravě obsažené v příslušné mezinárodní smlouvě, kterou je Česká republika vázána.

Rybářská stráž

Pro zajištění ochrany řádného výkonu rybářského práva a chovu ryb v rybnících je uživatel rybářského revíru povinen a subjekt hospodařící na rybochovném zařízení oprávněn

navrhnout rybářskou stráž. Rybářskou stráž ustanovuje, odvolává a zrušuje a stanovuje rozsah působnosti na návrh uživatele rybářského revíru nebo jiného oprávněného subjektu obecní úřad obce s rozšířenou působností, příslušný podle místa trvalého bydliště navrhované osoby. Ten vede evidenci všech rybářských stráží, které byly ustanoveny v obvodu jeho působnosti. Příslušný rybářský orgán vydá rybářské stráži odznak a průkaz rybářské stráže. Subjekt, který rybářskou stráž ustanovil nebo ji vede v evidenci, je oprávněn nejméně jednou za 5 let ověřovat náležitosti, na základě kterých byl souhlas udělen, včetně kvalifikačních požadavků.

Rybářskou stráží může být ustanovena fyzická osoba, která:

- je starší 21 let,
- splňuje podmínku bezúhonnosti,
- je způsobilá k právním úkonům,
- je zdravotně způsobilá pro výkon funkce rybářské stráže,
- prokázala znalost práv a povinností rybářské stráže podle zákona a znalost souvisejících právních předpisů,
- složila před příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností slib tohoto znění: „Slibuji, že jako rybářská stráž budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při kontrole dodržování rybářského zákona a prováděcích právních předpisů k rybářskému zákonu, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející rybářské stráži“.

Za zdravotně způsobilou se považuje osoba, jejíž zdravotní stav nevyklučuje pobyt v přírodě a nevyklučuje pohyb v nerovném terénu, dále osoba, která nemá sníženou schopnost orientace, nemá závažná onemocnění sluchu a zraku, netrpí kolapsovými stavy a záchvatovitými onemocněními, včetně epilepsie, netrpí závažným duševním onemocněním nebo závažnou poruchou osobnosti anebo dalšími onemocněními, která omezují nebo vylučují výkon funkce rybářské stráže.

Zdravotní způsobilost rybářské stráže zjišťuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství; pokud má tato stráž postavení zaměstnance, pak poskytovatel pracovnělékařských služeb.

Fyzická osoba, která byla ustanovena rybářskou stráží, je úřední osobou podle trestního zákoníku.

Ustanovení rybářskou stráží zaniká:

- zánikem rybářského revíru, pro který byla rybářská stráž ustanovena,
- zánikem výkonu rybářského práva uživatele rybářského revíru, který rybářskou stráž navrhl,
- zrušením ustanovení rybářské stráže příslušným rybářským orgánem,
- dnem doručení oznámení rybářské stráže příslušnému rybářskému orgánu o skončení výkonu rybářské stráže, nebo
- úmrtím osoby ustanovené za rybářskou stráž.

Rybářská stráž v rybářském revíru je oprávněna:

- kontrolovat
  - osoby lovící ryby nebo vodní organismy, zda jsou k tomuto lovu oprávněné a zda provádí lov řádně a způsobem, který umožňuje zákon,
  - osobám lovícím ryby nebo vodní organismy rybářské náradí, obsah rybářské loďky, nádrže nebo jiného zařízení užitého k uchování ryb a rybářské úlovky, z hlediska dodržení rybářského práva,
  - osoby lovící ryby pomocí elektrického proudu, zda vlastní povolení příslušného rybářského orgánu k tomuto způsobu lovu, jakož i zda vlastní potřebné osvědčení prokazující jejich způsobilost k práci s elektrickým zařízením při lovu ryb a osvědčení dokladující bezpečnou použitelnost elektrického zařízení k lovu ryb,
  - užívání jezů, stavidel, zdymadel, výpustí a jiných zařízení z hlediska dodržování právních předpisů a opatření na ochranu výkonu rybářského práva,
  - způsob a rozsah užívání vod a jejich kvalitu,
- požadovat
  - od osoby lovící ryby nebo vodní organismy prokázání její totožnosti, předložení platného rybářského lístku a platné povolenky k lovu,
  - od osoby důvodně podezřelé ze spáchání přestupku nebo trestného činu v bezprostřední blízkosti rybářského revíru předložení rybářského lístku, popřípadě povolenky k lovu nebo jiného dokladu opravňujícího osobu k lovu anebo dokladu o nabytí ryby nebo vodního organismu,
  - součinnost, popřípadě pomoc orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, nemůže-li zajistit vlastními silami a prostředky výkon funkce rybářské stráže,
- zadržet

- povolenku k lovu osobě, která se dopustila porušení povinnosti stanovené zákonem, a tuto doručit nejpozději do 5 pracovních dnů tomu, kdo povolenku vydal,
- úlovek, rybářské náradí nebo nástroj osobě, která tím spáchala přestupek nebo trestný čin, nebo z jehož spáchání je důvodně podezřelá,
- vstupovat na pozemky, stavby, jezy, rybí přechody a jiná zařízení v souvislosti s výkonem funkce rybářské stráže, a to v rozsahu nezbytně nutném, a užívat k tomu v nezbytné míře existující přístupové cesty, a
- projednat přestupky podle zákona příkazem na místě.

Rybářská stráž je při výkonu své funkce povinna:

- nosit služební odznak na viditelném místě,
- prokazovat se průkazem rybářské stráže,
- kontrolovat a dohlížet na dodržování povinností stanovených zákonem,
- zjišťovat zdroje a příčiny znečištění vody v rybářském revíru, a
- oznamovat neprodleně zjištěné závady a škody podle jejich povahy uživateli rybářského revíru a příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který ji ustanovil, popřípadě orgánu příslušnému k ochraně přírody a krajiny nebo Policii České republiky.

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů – § 1, 2, 6, 7, 14 až 18.

8) Definujte evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů a uveďte její součásti, definujte druhy zemědělské kultury.

Evidence využití půdy podle uživatelských vztahů (LPIS) podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, slouží:

- k ověření správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace,
- ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace, pro evidenci ekologického zemědělství,
- pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci pěstování geneticky modifikované odrůdy,
- pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně,
- pro evidenci pěstování máku setého a konopí a
- pro evidenci území určeného k řízeným rozlivům povodní.

Evidence využití půdy je informačním systémem veřejné správy, jehož správcem je Ministerstvo zemědělství. Aktualizaci evidence využití půdy provádí Státní zemědělský intervenční fond. Evidence využití půdy obsahuje:

- evidenci půdy,
- evidenci ekologicky významných prvků a
- evidenci hospodářství podle objektů určených k chovu evidovaných zvířat (dále také „evidence objektů“).
- evidenci jednotek prostorového rozdělení lesa.

Evidence půdy a evidence ekologicky významných prvků je založena na rozdělení území na samostatné půdní bloky představující souvislou plochu zemědělské půdy, případně vodní plochu nebo plochu zalesněné zemědělské půdy, která byla v evidenci půdy vedena jako zemědělská půda. Půdní blok může obsahovat ekologicky významný prvek obklopený zemědělsky obhospodařovanou půdou anebo na něj může plocha s ekologicky významným prvkem navazovat. Půdní blok se označuje čtyřmístným identifikačním číslem a příslušností do čtverce v rámci mapové sítě. Díly půdních bloků, popřípadě ekologicky významné prvky, které přísluší půdnímu bloku, se označují totožným identifikačním číslem a rozlišují se pořadovým číslem za podlomením identifikačního čísla.

Evidenční jednotkou evidence půdy vycházející z půdního bloku je díl půdního bloku, který je součástí půdního bloku, o minimální výměře 0,01 ha zahrnující souvislou plochu

zemědělsky obhospodařované půdy, na níž může navazovat plocha s ekologicky významným prvkem, případně vodní plochu nebo plochu zalesněné zemědělské půdy, která byla v evidenci půdy vedena jako zemědělská půda, a pro který platí, že

- na něm vlastním jménem a na vlastní odpovědnost zemědělsky hospodaří fyzická nebo právnická osoba (dále také „uživatel“),
- na něm je evidován jeden druh zemědělské kultury, popřípadě se na něm nachází ekologicky významný prvek,
- jeho hranice vůči jinému dílu půdního bloku nebo ploše nezahrnuté do jiného dílu půdního bloku lze viditelně identifikovat v terénu,
- je obhospodařován v rámci ekologického zemědělství nebo v rámci etapy přechodného období v rámci ekologického zemědělství podle zákona o ekologickém zemědělství nebo mimo tento rámec,
- na něm je uplatňováno opatření, jehož podmínky stanovené zvláštním právním předpisem vyžadují, aby bylo prováděno na samostatném dílu půdního bloku,
- odpovídá v registru vinic vedeném podle zákona o vinohradnictví a vinařství nebo v registru chmelnic vedeném podle zákona o ochraně chmele příslušnému registračnímu číslu vinice nebo chmelnice.

U dílu půdního bloku se eviduje

- identifikační číslo dílu půdního bloku,
- výměra dílu půdního bloku,
- výměra způsobilé plochy, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie,
- výměra jednotlivých druhů ekologicky významných prvků, které jsou součástí tohoto dílu půdního bloku,
- označení uživatele, včetně uvedení identifikačního čísla, jde-li o právnickou osobu a fyzickou osobu s přiděleným identifikačním číslem, nebo data narození, popřípadě rodného čísla, jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo,
- druh zemědělské kultury,
- obhospodařování v rámci ekologického zemědělství, nebo v etapě přechodného období v rámci ekologického zemědělství podle zákona o ekologickém zemědělství
- zařazení dílu půdního bloku se zemědělskou kulturou ovocný sad do evidence ovocných sadů a
- další údaje stanovené nařízením vlády, popřípadě přímo použitelným předpisem Evropské

unie.

Základní jednotkou evidence objektů je objekt příslušející k hospodářství chovatele představující jednotlivou stavbu, zařízení nebo místo v krajině, kde jsou evidovaná zvířata držena.

U objektu se eviduje

- identifikační číslo objektu,
- druh objektu,
- příslušnost k hospodářství,
- datum provedení zákresu objektu do evidence objektů,
- datum ukončení využívání objektu,
- katastrální území, ve kterém se objekt nachází,
- další údaje stanovené zvláštním právním předpisem, popřípadě přímo použitelným předpisem Evropské unie.

Fond zaeviduje ekologicky významný prvek nebo provede aktualizaci v evidenci ekologicky významných prvků včetně ukončení jeho evidence na základě vlastního nebo přijatého podnětu.

V případě, že jsou splněny podmínky pro evidenci ekologicky významného prvku stanovené nařízením vlády, Fond provede aktualizaci evidence ekologicky významných prvků. Aktualizaci evidence ekologicky významného prvku Fond sdělí uživatelům dílu půdního bloku, na kterém se ekologicky významný prvek nachází, a osobě, popřípadě orgánu, který podnět k aktualizaci evidence ekologicky významných prvků podal.

Jestliže Fond neshledá důvody pro zahájení aktualizace evidence ekologicky významných prvků, sdělí tuto skutečnost osobě, popřípadě orgánu, který tento podnět Fondu podal.

Uživatel pozemku, na kterém se část nebo celý ekologicky významný prvek nachází, může požádat Fond o zahrnutí tohoto pozemku do bezprostředně přiléhajícího dílu půdního bloku, jehož je uživatelem, anebo o vytvoření samostatného dílu půdního bloku, jestliže jsou splněny podmínky pro jeho vytvoření. Taková žádost se považuje za ohlášení změny.

Uživatel pozemku, na kterém se část nebo celý ekologicky významný prvek nachází, prokáže užívání pozemku dokladem prokazujícím právní důvod užívání, jestliže se jedná o zemědělsky neobhospodařovaný pozemek, který

- není obklopen po celé své hranici zemědělsky obhospodařovanou půdou, nebo

- je obklopen po celé své hranici zemědělsky obhospodařovanou půdou a jeho výměra je vyšší než 0,05 ha.

Evidenci ovocných sadů vede Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „Ústav“). Evidence ovocných sadů je neveřejným informačním systémem veřejné správy, jehož správcem a provozovatelem je Ústav.

Evidence ovocných sadů se vede podle dílu půdního bloku se zemědělskou kulturou ovocný sad, u kterého je v evidenci půdy evidováno, že se jedná o díl půdního bloku se zemědělskou kulturou ovocný sad zařazený do evidence ovocných sadů. Evidence ovocných sadů přebírá z evidence půdy údaje o identifikačním čísle příslušného dílu půdního bloku, jeho uživateli a výměře.

Uživatel ohlašující změnu na dílu půdního bloku, který je zařazený, popřípadě má být zařazený do evidence ovocných sadů, ohlásí Ústavu nejpozději do 15 dnů ode dne ohlášení tyto údaje o ovocném sadu:

- druh ovocné rostliny pěstované v ovocném sadu,
- odrůdu, včetně podnože, ovocné rostliny pěstované v ovocném sadu,
- datum výsadby ovocných stromů nebo ovocných keřů pěstovaných v ovocném sadu,
- počet ovocných stromů nebo ovocných keřů a hustota výsadby ovocných stromů nebo ovocných keřů pěstovaných v ovocném sadu stanovená vzdáleností řad a vzdáleností jednotlivých keřů nebo stromů v řadách,
- charakter ovocného sadu,
- pěstitelský tvar ovocného sadu,
- využití závlah v ovocném sadu,
- zahrnutí ovocného sadu do režimu integrované produkce nebo systému ekologického zemědělství a
- zakreslání dílčích ploch jednotlivých druhů ovocné rostliny nebo jejich skupin, jestliže na dílu půdního bloku je uplatňováno, popřípadě bude uplatňováno opatření, u něhož je takový zakreslání podmínkou poskytnutí dotace podle zvláštního právního předpisu.

Evidence jednotek prostorového rozdělení lesa slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace a ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace Strategického plánu na hromadná lesnická opatření nárokového charakteru. Evidence jednotek prostorového rozdělení lesa obsahuje vybrané údaje z lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov vyhotovených podle lesního zákona, na základě údajů

z datového skladu organizační složky státu zřízené ministerstvem.

Evidence jednotek prostorového rozdělení lesa je grafická a alfanumerická evidence jednotek prostorového rozdělení lesa a je vedena v digitální formě. Zákres vedený v evidenci jednotek prostorového rozdělení lesa provádí Fond.

Základní jednotkou evidence jednotek prostorového rozdělení lesa je porostní skupina o minimální výměře 0,01 ha, která je součástí lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy.

U porostní skupiny se v evidenci jednotek prostorového rozdělení lesa eviduje

- grafický obraz,
- identifikace včetně názvu lesního hospodářského celku nebo zařizovacího obvodu osnovy, kódu lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy, prvního roku platnosti lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy a doby platnosti lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy,
- plocha,
- zařazení do zvláště chráněného území podle zákona o ochraně přírody a krajiny,
- výskyt ptačí oblasti nebo evropsky významné lokality podle zákona o ochraně přírody a krajiny a
- označení uživatele, včetně uvedení identifikačního čísla, jde-li o právnickou osobu a fyzickou osobu s přiděleným identifikačním číslem, nebo data narození, popřípadě rodného čísla, jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo.

Druhy zemědělské kultury v evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů stanoví nařízení vlády č. 307/2014 Sb. Tento podzákoný právní předpis podrobněji upravuje:

- další údaje evidované u dílu půdního bloku v evidenci půdy,
- další údaje evidované u ekologicky významného prvku,
- druhy zemědělské kultury v evidenci půdy,
- druhy objektů v evidenci objektů,
- druhy ekologicky významných prvků v evidenci ekologicky významných prvků.

Pro účely evidence využití půdy podle uživatelských vztahů druhem zemědělské kultury je

- orná půda, kterou je
  - standardní orná půda,
  - travní porost a

- úhor,
- trvalý travní porost,
- trvalá kultura, kterou je
  - vinice,
  - chmelnice,
  - ovocný sad,
  - školka,
  - rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích,
  - plocha s víceletými produkčními plodinami,
  - plocha s lanýží a
  - jiná trvalá kultura, a
- ostatní kultura, kterou je
  - zalesněná půda,
  - rybník,
  - plocha s kontejnery,
  - mimoprodukční plocha a
  - jiná kultura.

Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů – § 3a až 3r.

Nařízení vlády č. 307/2014 Sb., o stanovení podrobností evidence využití půdy podle užívatelských vztahů, ve znění pozdějších předpisů.

9) Charakterizujte náležitosti o registraci hnojiva a charakterizujte agrochemické zkoušení zemědělských půd.

Hnojivem je látka způsobilá poskytnout účinné množství živin pro výživu kulturních rostlin a lesních dřevin, pro udržení nebo zlepšení půdní úrodnosti a pro příznivé ovlivnění výnosu nebo kvality produkce.

Minerálním hnojivem je hnojivo, v němž jsou deklarované živiny obsaženy ve formě minerálních látek získaných extrakcí nebo jiným fyzikálním nebo chemickým postupem; za minerální hnojivo se považuje také dusíkaté vápno, močovina a její kondenzační a asociační produkty a hnojivo obsahující stopové živiny ve formě chelátů nebo komplexů.

Organickým hnojivem je hnojivo, v němž jsou deklarované živiny obsaženy v organické formě.

Kapalným hnojivem je hnojivo v suspenzi nebo v roztoku.

Tekutým hnojivem je statkové hnojivo s obsahem sušiny nejvýše 13 %.

Statkovým hnojivem je hnojivo, vznikající jako vedlejší produkt při chovu hospodářských zvířat nebo produkt při pěstování kulturních rostlin, není-li dále upravováno; za úpravu se nepovažují přirozené procesy přeměn při skladování, mechanická separace kejdy a přidávání látek snižujících ztráty živin nebo zlepšujících účinnost živin.

Pomocnou půdní látkou je látka bez účinného množství živin, která půdu biologicky, chemicky nebo fyzikálně ovlivňuje, zlepšuje její stav nebo zvyšuje účinnost hnojiv.

Substrátem je látka sloužící k zakořeňování a pěstování rostlin; substrátem je zejména rašelina, zemina nebo jejich směsi.

Rozdělení zemědělských hnojiv:

- podle původu – statková (organická) nebo průmyslová (minerální),
- podle složení – jednosložková (močovina) nebo vícesložková (ledek, NPK),

- podle vlivu na půdní reakci – kyselá (chlorid draselný) nebo neutrální (ledek amonný s vápencem) nebo zásaditá (dusíkaté vápno),
- podle skupenství – tuhá (hnůj, kompost, superfosfát) nebo kapalná (močůvka, kejda)
- podle účinnosti – hnojiva přímá nebo hnojiva nepřímá

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech stanoví v souladu s právem Evropské unie:

- podmínky uvádění do oběhu, skladování a používání hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů,
- podmínky agrochemického zkoušení zemědělských půd, podmínky zjišťování půdních vlastností lesních pozemků,
- podmínky používání upravených kalů, a dále podmínky uvádění do oběhu, skladování a používání sedimentů, a
- působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených zákonem včetně oprávnění ukládat sankce.

Zákon se nevztahuje na:

- hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, které jsou určeny výhradně pro vývoz a jsou takto zřetelně označeny, a
- hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty poskytované v množství nezbytném pro účely výzkumu, vývoje a pokusnictví.

O registraci hnojiva rozhoduje Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „Ústav“) na základě žádosti výrobce, dovozce nebo dodavatele, který je oprávněn k podnikání podle zvláštního právního předpisu a má trvalý pobyt, jde-li o osobu fyzickou, nebo sídlo, jde-li o osobu právnickou, na území České republiky (dále také „žadatel“). Oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů a trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky se nevyžaduje u osoby, která má pobyt nebo sídlo anebo místo podnikání v jiném členském státě Evropské unie, smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, pokud je oprávněna k podnikání v souladu s předpisy tohoto státu.

Žádost o registraci hnojiva obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu:

- je-li žadatelem dovozce nebo dodavatel, jméno, příjmení a pobyt výrobce, případně identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, nebo název nebo obchodní

firmu, sídlo, případně právní formu podnikání a identifikační číslo výrobce, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,

- název hnojiva a jeho druh,
- obsah určujících součástí hnojiva, včetně obsahu rizikových prvků a rizikových látek, a další určující chemické nebo fyzikální parametry; u živin též jejich formu a rozpustnost,
- zrnitost a jemnost mletí hnojiva,
- hmotnost hnojiva, popřípadě objem,
- rozsah a způsob použití hnojiva a podmínky jeho skladování,
- popis výrobního postupu včetně výčtu surovin použitých k výrobě hnojiva, a
- potvrzení, že se nejedná o výbušninu podle zvláštního právního předpisu, jde-li o hnojivo obsahující dusičnan amonný.

Podá-li žadatel žádost o registraci hnojiva, poskytne současně Ústavu potřebné vzorky hnojiva nebo umožní jejich odběr, popřípadě poskytne další podklady a informace nezbytné pro prokázání splnění požadavků podle zákona. Žadatel současně uhradí poplatek.

Ústav provede u hnojiva odborné posouzení splnění požadavků podle zákona (dále také „posouzení“) nebo přezkoušení jeho vlastností biologickými zkouškami nebo testy (dále také „přezkoušení“); o této skutečnosti Ústav žadatele uvědomí. Posouzení provede Ústav v případě, že vlastnosti a účinky hnojiva jsou již dostatečně známé nebo lze použít srovnání s již registrovaným hnojivem. Přezkoušení provede Ústav v případě, že vlastnosti a účinky hnojiva jsou neznámé, zejména jedná-li se o hnojivo zcela nové, u kterého nelze použít srovnání s již registrovaným hnojivem.

Ústav může uznat posouzení nebo výsledek přezkoušení, které provedlo jiné odborné pracoviště, včetně odborného pracoviště, které má sídlo mimo území České republiky, a od vlastního posouzení nebo přezkoušení upustit, pokud bylo posouzení nebo přezkoušení provedeno postupem odpovídajícím požadavkům stanoveným jiným právním předpisem.

Ústav rozhodne o žádosti nejpozději:

- do 6 měsíců, pokud se provádí posouzení,
  - do 18 měsíců, pokud je nezbytné přezkoušení ve skleníku, v hale nebo v laboratoři, nebo
  - do 36 měsíců, pokud je nezbytné přezkoušení na poli,
- ode dne doručení žádosti.

Náklady za odborné úkony spojené s registračním řízením hradí žadatel ve výši stanovené zvláštním právním předpisem o náhradách nákladů za odborné a zkušební úkony.

Za účelem zajištění bezpečnosti vstupů a podmínek produkce potravin a krmiv podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o úředních kontrolách Ústav provádí:

- agrochemické zkoušení zemědělských půd, kterým se rozumí pravidelné zjišťování vybraných parametrů půdní úrodnosti v důsledku používání hnojiv, pomocných látek, upravených kalů a sedimentů, a
- monitoring zemědělských půd, kterým se rozumí pravidelné zjišťování vybraných chemických, fyzikálních, případně mikrobiálních parametrů půdy, zejména obsahu rizikových prvků a rizikových látek na stálých, definovaných a reprezentativních plochách stabilním souborem měřicích postupů.

V rámci těchto činností Ústav zemědělský zajistí:

- provedení agrochemického zkoušení zemědělských půd v šestiletých intervalech; to neplatí pro pozemky druhu trvalého travního porostu,
- odběr vzorků půd, jejich chemické, případně mikrobiologické nebo fyzikální rozborů a vyhodnocení výsledků těchto rozborů, nebo
- provedení rozborů na obsah rizikových prvků a rizikových látek, mikrobiologických nebo fyzikálních rozborů a vyhodnocení těchto rozborů v případech, kdy z monitoringu zemědělských půd, z agrochemického zkoušení zemědělských půd nebo na základě jiných informací vyplyne hrozící nebezpečí poškození půdní úrodnosti nebo nebezpečí vstupu rizikových prvků a rizikových látek do potravního řetězce.

Ústav provádí odběry vzorků půd a jejich chemické, mikrobiologické a fyzikální rozborů pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd. Ústav může k provádění odběru vzorků půd a jejich chemických, případně fyzikálních nebo mikrobiologických rozborů udělit pověření osobám, které o to požádají. Žádost o udělení pověření obsahuje:

- jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo výkonu činnosti, pobyt a identifikační číslo, jde-li o osobu fyzickou, nebo název, popřípadě obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o osobu právnickou,
- údaje o technickém vybavení,
- údaje o vzdělání odborných pracovníků, a
- rozsah činností, pro které má být pověření uděleno.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský vydá pověření, jestliže

- technické vybavení odpovídá předpokládanému druhu a rozsahu činnosti, o niž se žádá,
- laboratorní zkoušky budou provádět osoby nejméně s úplným středním odborným vzděláním zemědělského, chemického nebo biologického zaměření, a
- výsledky ověřovacích laboratorních zkoušek zajišťovaných Ústavem byly shledány v rozmezí tolerancí stanovených technickými normami.

Ústav může pověření odejmout, jestliže se změnila podmínky, za nichž bylo uděleno, a dále poruší-li oprávněná osoba ustanovení zákona nebo prováděcího předpisu nebo podmínky, za nichž pověření bylo uděleno. Za účelem průběžného přezkoumávání těchto skutečností je osoba oprávněná k provádění chemických rozborů vzorků půd povinna účastnit se mezilaboratorních porovnávacích zkoušek organizovaných Ústavem.

Vlastník zemědělské půdy i zemědělský podnikatel je povinen strpět úkony související s prováděním agrochemického zkoušení zemědělských půd a monitoringu zemědělských půd.

Vyhodnocení agrochemického zkoušení zemědělských půd a monitoringu zemědělských půd provádí Ústav a jeho výsledky předává Ministerstvu zemědělství a Ministerstvu životního prostředí. Výsledky agrochemického zkoušení zemědělských půd jsou zemědělským podnikatelům zpřístupněny prostřednictvím evidence půdy podle uživatelských vztahů. Na žádost vlastníka zemědělské půdy nebo zemědělského podnikatele hospodařícího na zemědělské půdě předává Ústav výsledky týkající se jím vlastněné nebo obhospodařované půdy též tomuto vlastníku zemědělské půdy nebo zemědělskému podnikateli v tištěné podobě; takovéto předání výsledků podléhá správnímu poplatku.

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, rostlinných biostimulantech a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů – § 1, 2, 4, 5, 6 a 10.

10) Definujte ekologické zemědělství, bioprodukt, biopotravinu a ekofarmu

Ekologické zemědělství je moderní formou zemědělské výroby s historií sahající do začátku 20. století. Jeho smyslem je produkce zdravých a kvalitních potravin trvale udržitelným způsobem. Ekologické zemědělství pracuje s nejmodernějšími vědeckými poznatky ve spojení s osvědčenými tradičními postupy. Patří sem zejména postupy zamezující poškozování půdy a široká podpora biodiverzity v krajině. Pracuje, mimo jiné, s vyloučením agrochemikálií a geneticky modifikovaných organismů (GMO). Ekologické zemědělství je celosvětově vnímáno jako zásadní alternativa pro zemědělskou výrobu budoucnosti a je nedílnou součástí agrární politiky České republiky.

Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství, upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie:

- podmínky hospodaření v ekologickém zemědělství a k němu se vztahující osvědčování a označování bioproduktů, biopotravin a ostatních bioproduktů, a
- výkon kontroly a dozoru nad dodržováním povinností s tím spojených.

Ministerstvo zemědělství je příslušným orgánem podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících ekologickou produkci a označování ekologických produktů.

Celní úřad je orgánem provádějícím kontrolu dovozu produktů ekologického zemědělství ze třetích zemí podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících dovoz ekologických produktů ze třetích zemí.

Bioproduktem je surovina rostlinného nebo živočišného původu nebo hospodářské zvíře získané v ekologickém zemědělství podle předpisů Evropské unie.

Biopotravinou je potravinu vyrobená za podmínek uvedených v tomto zákoně a předpisech Evropské unie, splňující požadavky na jakost a zdravotní nezávadnost stanovené zvláštními právními předpisy.

Ostatním bioproduktem je ekologické krmivo nebo ekologický rozmnožovací materiál.

Ekologickým podnikatelem je osoba, která je evidována podle zvláštního právního předpisu a registrována podle zákona, a hospodaří na ekofarmě.

Osobou podnikající v ekologickém zemědělství je ekologický podnikatel, výrobce biopotravin, osoba uvádějící biopotraviny nebo bioprodukty do oběhu, výrobce nebo dodavatel ekologických krmiv nebo dodavatel ekologického rozmnožovacího materiálu.

Ekologickým chovatelem včel je osoba, která není ekologickým podnikatelem, chová včely v ekologickém zemědělství a je registrována v souladu se zákonem.

Ekofarmou je uzavřená hospodářská jednotka zahrnující pozemky, hospodářské budovy, provozní zařízení a popřípadě i hospodářská zvířata sloužící ekologickému zemědělství.

V ekologickém zemědělství je možné chovat pouze ty druhy hospodářských zvířat, které stanoví prováděcí právní předpis (§ 2 vyhlášky č. 16/2006 Sb.) - skot, koně, prasata, ovce, kozy, králíky, drůbež, ryby a středoevropské ekotypy včely medonosné.

Druhy hospodářských zvířat neuvedené v § 2 vyhlášky č. 16/2006 Sb. lze na ekofarmě chovat pouze jako zájmové chovy, které nejsou předmětem podnikání v ekologickém zemědělství. Pokud je chov takových zvířat předmětem podnikání, nesmí být součástí ekofarmy.

Dozor nad dodržováním zákona o ekologickém zemědělství a předpisů Evropské unie vykonává Ministerstvo zemědělství.

Ministerstvo může s organizační složkou státu uzavřít dohodu nebo může na základě výsledků řízení provedeného formou výběru žádosti uzavřít s právnickou osobou veřejnoprávní smlouvu, na základě, níž je pověřená osoba oprávněna vydávat osvědčení o původu bioproduktu, biopotraviny nebo ostatního bioproduktu a provádět kontroly a další odborné úkony. Pověřená osoba, která je organizační složkou státu, se považuje za kontrolní orgán a pověřená osoba, která je právnickou osobou, se považuje za kontrolní subjekt podle přímo použitelného předpisu Evropské unie. Jedná se o tyto subjekty:

- KEZ o.p.s.

- ABCERT AG, organizační složka
- Biokont CZ, s.r.o.
- BUREAU VERITAS CERTIFICATION CZ, s.r.o.

Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů – § 1, 2, 4, 28, a 29.

Vyhláška č. 16/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ekologickém zemědělství, ve znění pozdějších předpisů – § 2.

11) Charakterizujte základní kompetence, působnost, orgány a základní finanční zdroje Státního zemědělského intervenčního fondu.

Státní zemědělský intervenční fond (dále také „Fond“) je právnickou osobou se sídlem v Praze a jeho činnost se řídí zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu č. 256/2000 Sb., prováděcími právními předpisy ve formě nařízení vlády (cca 50 nařízení vlády dotačního charakteru) a zákonem č. 252/1997 Sb., o zemědělství.

Fond je právnická osoba, v právních vztazích vystupuje vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Fond náleží do působnosti Ministerstva zemědělství.

Fond není zřízen za účelem podnikání a nezapisuje se do obchodního rejstříku.

Na zaměstnance Fondu, kteří vykonávají činnosti uvedené v § 5 zákona o státní službě, se vztahuje zákon o státní službě.

Fond se považuje za služební úřad. Za vedoucího služebního úřadu a služební orgán se považuje ředitel.

Nadřízeným služebním úřadem Fondu je Ministerstvo zemědělství.

Fond má tyto kompetence:

- rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace,
- provádí intervenční nákupy zemědělských výrobků a potravin a zajišťuje skladování, případně zpracování takto nakoupených zemědělských výrobků a potravin,
- prodává nebo jiným způsobem převádí intervenčně nakoupené zemědělské výrobky a potraviny, případně výrobky, které vznikly zpracováním intervenčně nakoupených zemědělských výrobků nebo potravin,
- provádí vládou schválené programy zaměřené na nepotravinářské využití a zpracování zemědělských výrobků,
- rozhoduje o poskytnutí licence při dovozu a vývozu zemědělských výrobků a potravin a kontroluje plnění podmínek poskytnutí licence,
- provádí činnosti související se systémem záruk pro zemědělské výrobky a potraviny,
- provádí další opatření podle § 2a zákona o zemědělství,
- provádí podle § 2c zákona o zemědělství a Program rozvoje venkova podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a Strategický plán

Společné zemědělské politiky Evropské unie v České republice podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

- provádí činnosti související se systémem schvalování, registrace, evidence nebo uznávání producentů zemědělských výrobků nebo potravin podle příslušných právních předpisů Evropské unie v oblasti společných organizací trhů a strukturálních opatření,
- provádí činnosti související se systémem schvalování, registrace, evidence nebo uznávání seskupení a organizací producentů zemědělských výrobků nebo potravin, včetně mezinárodních, organizací meziodvětvových organizací a dohod producentů zemědělských výrobků nebo potravin podle příslušných právních předpisů Evropské unie,
- provádí činnosti související se získáváním, zpracováváním a předáváním cenových a tržních informací, včetně evidence smluv, podle příslušných právních předpisů Evropské unie,
- provádí činnosti související s reprezentativním výběrem zemědělských výrobků nebo potravin, se stanovením národních referenčních a referenčních množství zemědělských výrobků nebo potravin, s reprezentativním výběrem oblastí pěstování zemědělských výrobků nebo výroby potravin, popřípadě s reprezentativním výběrem trhů a tržních dnů, producentů zemědělských výrobků nebo potravin podle příslušných právních předpisů Evropské unie v oblasti společných organizací trhu a strukturálních opatření,
- vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z přímo použitelného předpisu Evropské unie,
- provádí opatření společných organizací trhu,
- provádí podporu marketingu zemědělských výrobků a potravin,
- provádí činnosti zprostředkujícího subjektu podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících strukturální fondy nebo Evropský rybářský fond, Evropský námořní a rybářský fond a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond podle § 2ca zákona o zemědělství,
- aktualizuje evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů podle zákona o zemědělství a
- rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace podle § 2d zákona o zemědělství financované výhradně z národních zdrojů.

Finančními zdroji Fondu jsou:

- dotace ze státního rozpočtu účelově určená na provádění činností Fondu poskytnutá na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie kromě prostředků z Národního fondu,
- dotace ze státního rozpočtu účelově určená na provádění činností Fondu poskytnutá jako ostatní prostředky,
- dotace ze státního rozpočtu účelově určená na krytí správních výdajů Fondu a náklady spojené s vymáháním finančních prostředků poskytnutých Fondem, které mají být Fondu vráceny, ve výši stanovené zvláštním právním předpisem,
- příjmy z prodeje zemědělských výrobků a potravin nakoupených Fondem,
- podpory poskytnuté Evropskou unií nebo jiným zahraničním subjektem,
- úvěry poskytnuté Fondu na provádění činností Fondu, úroky z vkladů Fondu, výnosy z cenných papírů a pokuty s odvodem do Evropské unie,
- g) prostředky z Národního fondu,
- h) prostředky poskytnuté Ministerstvem financí na provádění činností Fondu,
- smluvní pokuty, pokuty, pořádkové pokuty, správní poplatky, náhrady nákladů řízení, pojistná plnění a jiné příjmy,
- j) vrácené dotace a penále.

Fond vede na 3 samostatných účtech finanční zdroje.

Fond může k překlenutí období mezi uskutečněním výdajů souvisejících s prováděním činností Fondu a jejich proplacením z rozpočtu Evropské unie využít se souhlasem Ministerstva zemědělství úvěr.

Fondu přísluší hospodaření s majetkem České republiky podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, s péčí řádného hospodáře.

Fond pravidelně kontroluje stav zásob jím nakoupených zemědělských výrobků a potravin. O nakládání s majetkem, s nímž Fondu přísluší hospodařit, rozhoduje ředitel Fondu v souladu se statutem Fondu.

Fond může nabývat pouze cenné papíry vydané státem nebo cenné papíry, za jejichž splacení se stát zaručil, s výjimkou případů, kdy Fond nabývá cenné papíry převodem výlučně od organizačních složek státu a státních organizací příslušných hospodařit s majetkem státu, a od akciových společností, jejichž akcionářem je Česká republika.

Fond při provádění činností Fondu zajistí oddělené potvrzování plateb, provádění plateb a účtování plateb.

Fond při provádění činností Fondu provádí veškeré platby bezhotovostně bankovním

převodem na účet žadatele.

Orgány Fondu jsou:

- Ředitel Fondu a
- Dozorčí rada Fondu.

Ředitele Fondu jmenuje a odvolává ministr zemědělství.

Ředitel Fondu je statutárním orgánem Fondu, zastupuje Fond navenek a jedná jeho jménem. Funkce ředitele Fondu je neslučitelná s členstvím v dozorčí radě Fondu.

Ředitel Fondu řídí činnost Fondu a rozhoduje o všech věcech, které nenáleží do působnosti dozorčí rady Fondu.

Ředitel Fondu jmenuje a odvolává svého zástupce, který jej po dobu jeho nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu jeho pravomocí a odpovědnosti v řízení Fondu.

Ředitel Fondu odpovídá zejména za:

- řádné hospodaření s finančními prostředky a majetkem Fondu v souladu s právními předpisy a
- řádné provádění činností, které jsou Fondu zákony a dalšími právními předpisy svěřeny.
- Ředitel Fondu je oprávněn zejména:
- zřizovat a rušit organizační útvary Fondu,
- jmenovat a odvolávat vedoucí organizačních útvarů Fondu,
- po projednání s ministrem zemědělství jmenovat a odvolávat vedoucího útvaru interního auditu podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole,
- vydávat příkazy, řády, směrnice a jiné vnitřní předpisy Fondu a
- pověřit zastupováním a jednáním navenek ve vymezených oblastech a výkonem činností další vedoucí zaměstnance Fondu.

Dozorčí rada Fondu je kontrolním orgánem hospodaření Fondu.

Dozorčí rada Fondu má pět členů a tvoří ji:

- předseda dozorčí rady Fondu, kterého volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky z řad poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,
- místopředseda dozorčí rady Fondu, kterého volí a odvolává Senát Parlamentu České republiky z řad senátorů Senátu Parlamentu České republiky,
- další členové dozorčí rady Fondu, volení a odvolávání Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.

Dozorčí rada Fondu oznamuje Ministerstvu zemědělství zjištěné nedostatky a způsob, jakým s nimi bylo naloženo.

Jednání dozorčí rady Fondu se řídí ustanovením § 10 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb.

Členy dozorčí rady Fondu nemohou být zaměstnanci Fondu.

Funkční období členů dozorčí rady Fondu je čtyřleté.

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů – § 1, 6 až 6c, § 9 a 10 a § 13d.

12) Definujte základní kompetence a působnost Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „Ústav“) je správním úřadem podřízeným Ministerstvu zemědělství. Ústav provádí rovněž odborné a zkušební úkony a odborné činnosti – zákon č. 147/2002 Sb.

Ústav je organizační složkou státu, je účetní jednotkou. Sídlem Ústavu je Brno.

V čele Ústavu je ředitel; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě.

Ústav provádí správní řízení a vykonává jiné správní činnosti, odborné a zkušební úkony a kontrolní a dozorové činnosti podle zvláštních zákonů, a to na úseku

- vinohradnictví,
- krmiv,
- odrůd, osiv a sadby pěstovaných rostlin,
- ochrany chmele,
- hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů a agrochemického zkoušení zemědělských půd,
- ochrany práv k odrůdám rostlin,
- rostlinolékařské péče a
- evidence ovocných sadů a evidence využití půdy podle užitelských vztahů.

Ústav na úseku nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty podle zákona o nakládání s geneticky modifikovanými organismy provádí státní odbornou kontrolu, kontrolu a zkoušky těchto organismů a produktů a sleduje účinnost geneticky modifikovaných organismů využívaných k ochraně rostlin a rezistenci škodlivých organismů k produktům geneticky modifikovaných organismů. V případě zjištění porušení stanovených povinností Ústav podává podnět České inspekci životního prostředí k zahájení správního řízení a informuje o tom Ministerstvo životního prostředí. Ústav dále provádí pro Státní zemědělský intervenční fond odborné a kontrolní činnosti v oblasti pěstování geneticky modifikovaných odrůd podle zákona o zemědělství.

Ústav dále plní úkoly vyplývající pro něj z přímo použitelných předpisů Evropské unie,

zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto přímo použitelných předpisů Evropské unie.

Ústav dále provádí kontrolní a dozorové činnosti podle zákona o ekologickém zemědělství a podle zákona o zemědělství v souladu s předpisy Evropské unie v rozsahu stanoveném podle zákona rostlinolékařské péči a v rámci své působnosti je orgánem dozoru podle nařízení Evropské unie upravujícího akreditaci a dozor nad trhem.

Ústav dále provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém.

Ústav dále také provádí tyto kontroly podmíněnosti v oblasti povrchových nebo podzemních vod.

Ústav vykonává i odborné činnosti spočívající:

- ve vyvíjení a ověřování laboratorních postupů, metod zkoušení a metod provádění a vyhodnocování vegetačních a biologických zkoušek, popřípadě ve spoluúčasti na jejich vývoji nebo ověřování, a ve zpracovávání jednotných pracovních postupů provádění odborných a zkušebních úkonů a zajišťování jejich harmonizace s evropskými a mezinárodními technickými normami,
- v metodickém vedení fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky pro provádění odborných a zkušebních úkonů,
- v organizování mezilaboratorních porovnávacích zkoušek pro zajištění kvality práce laboratoří Ústavu a laboratoří fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky pro provádění odborných a zkušebních úkonů,
- v monitoringu:
  - výskytu zakázaných a nežádoucích látek a doplňkových látek překračujících povolené limity v krmivech, půdě a ve vstupech do půdy ve vazbě na komplexní zajištění nezávadnosti zemědělských výrobků a potravin, a
  - vlivu přípravků na ošetřené pěstované rostliny, rostlinné produkty a účinků na škodlivé organismy,
- ve vydávání odborných posudků, stanovisek nebo osvědčení na žádost organizační složky státu nebo fyzické anebo právnické osoby; vyžaduje-li zpracování a vydání odborného posudku, stanoviska nebo osvědčení uskutečnění chemické, biochemické, mikrobiologické nebo jiné zkoušky, hradí náklady na její provedení žadatel; způsob úhrady a další podrobnosti jejího provedení dohodne se žadatelem ústav; organizační složka státu vydání

odborného posudku, stanoviska nebo osvědčení nehradí,

- v zajišťování vzdělávání zaměstnanců pracujících v Ústavu,
- ve vedení evidencí potřebných k plnění svých úkolů nebo
- ve vedení Registru vinic a poskytování informací z něj.

Kromě těchto činností Ústav provádět chemické, biochemické, mikrobiologické, biologické a jiné zkoušky, a to na základě žádosti organizační složky státu nebo na základě žádosti fyzické anebo právnické osoby.

Kromě těchto činností může Ústav vydávat osvědčení o původu bioproduktu, biopotraviny nebo ostatního bioproduktu, provádět kontroly a další odborné úkony podle zvláštního právního předpisu.

K provádění odborných a zkušebních úkonů a odborných činností provozuje Ústav laboratoře, biologické testační stanice, zkušební stanice, ověřovací střediska (známkovny chmele) a jiná odborná pracoviště.

Ústav při plnění svých úkolů spolupracuje s obdobnými odbornými a zkušebními úřady v zahraničí. Ústav rovněž spolupracuje s příslušnými mezinárodními organizacemi, případně se podílí na jejich činnosti.

Ústav je národní organizací ochrany rostlin podle Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin a vykonává činnosti v oblasti rostlinolékařské péče a vyplývající z přímo použitelných předpisů Evropské unie.

Ústav je v rozsahu své působnosti oprávněn vyžadovat od organizačních složek státu, zejména od orgánů ochrany veřejného zdraví, orgánů veterinární správy, živnostenských úřadů a celních úřadů, a od orgánů územních samosprávných celků bezúplatné poskytování informací souvisejících se zajišťováním kontroly.

Ústav v rozsahu své působnosti poskytuje informace a spolupracuje s organizačními složkami státu a orgány územních samosprávných celků a se zájmovými a profesními sdruženími.

Ústav je při výkonu své působnosti oprávněn v nezbytném rozsahu a bezúplatně využívat údajů katastru nemovitostí včetně katastrálních map a výsledků zeměměřických činností, zejména státních mapových děl.

Ústav vydává Věstník Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, který

vychází periodicky nejméně čtyřikrát ročně.

Ve Věstníku se zveřejňují zejména:

- údaje stanovené zvláštními zákony,
- postupy a metody,
- oznámení a informace Ústavu a
- seznam referenčních laboratoří, včetně zaměření jejich činnosti.

Ústav zveřejňuje Věstník způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Ústav při zveřejňování údajů obsažených ve Věstníku postupuje při nakládání s osobními údaji fyzických osob podle zvláštního právního předpisu.

Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů – § 1 až 3 a 8 až 10.

13) Charakterizujte odrůdu, osivo a sadbu. Uveďte obsah zápisu do Státní odrůdové knihy.

Problematika odrůd, osiv a sadby pěstovaných rostlin je řešena zákonem č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin. Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin, registraci odrůd druhů pěstovaných rostlin uvedených v druhovém seznamu a odrůd okrasných druhů, dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem právníkům a fyzickým osobám a sankce za jejich porušení.

Zákon se nevztahuje na reprodukční materiál lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určených k obnově lesa a zalesňování a pro udržování a zvyšování biologické různorodosti lesa včetně genetické různorodosti stromů a pro trvale udržitelné hospodaření v lesích.

Odrůdou je soubor rostlin náležející k nejnižšímu stupni botanického třídění, vymežitelný projevem znaků vyplývajících z určitého genotypu nebo kombinace genotypů, odlišitelný od každého jiného souboru rostlin projevem nejméně jednoho z těchto znaků, a považovaný za jednotku rozmnožovatelnou beze změny.

Geneticky modifikovanou odrůdou odrůda, která zahrnuje geneticky modifikované rostliny.

Osivem jsou semena k rozmnožování nebo pěstování rostlin; za osivo se považuje i sadba brambor.

Sadbou jsou rostliny nebo části rostlin sloužící k rozmnožování nebo k pěstování.

Uváděním do oběhu je obchodní skladování, prodej, nebo jiný způsob převodu nebo přechodu rozmnožovacího materiálu na jinou osobu, pokud jsou tyto činnosti prováděny za účelem jeho obchodního využití, přičemž za uvádění do oběhu se považuje rovněž nabízení k prodeji; za uvádění do oběhu se nepovažuje výroba nebo úprava rozmnožovacího materiálu u jiné osoby, která není spojena s převodem nebo přechodem rozmnožovacího materiálu, a poskytnutí rozmnožovacího materiálu pro šlechtitelské, výzkumné a pokusné účely.

Sazenicemi zeleniny jsou mladé rostliny vyrobené z osiva, sadby nebo části rostlin

k výsadbě pro pěstování zeleniny ke konečné spotřebě.

Podnoží je výpěstek rodu nebo druhu včetně jejich kříženců a odrůd vhodných pro štěpování odrůd révy, ovocných rodů a druhů, okrasných druhů nebo zeleniny.

Státní odrůdovou knihou je úřední seznam odrůd rostlin, které jsou v České republice zaregistrovány pro uznávání a uvádění do oběhu.

Registrovanou odrůdou je odrůda zapsaná do Státní odrůdové knihy,

Zápis do Státní odrůdové knihy obsahuje:

- název odrůdy,
- latinský a český název druhu, k němuž odrůda náleží,
- jméno a adresu žadatele,
- jméno a adresu udržovatele odrůdy,
- datum podání žádosti o registraci,
- den nabytí právní moci rozhodnutí o registraci,
- stručný popis významných pěšebních a užitkových vlastností odrůdy a
- v případě geneticky modifikované odrůdy identifikační údaje o schválení pro uvádění do oběhu v České republice, údaje o funkci genetické modifikace, a pokud je odrůda určena k použití jako potravina nebo pro výrobu potravin, i údaje o schválení.

Ústav do Státní odrůdové knihy zapisuje též prodloužení registrace, uplynutí doby registrace, zrušení registrace a změny údajů o udržovateli odrůdy, dalšího udržovatele odrůdy a v případě odrůd révy též označení a udržovatele jejich klonů.

Jestliže je odrůda v členském státě registrována s odchylným názvem od názvu schváleného v České republice nebo má-li být pro označování rozmnožovacího materiálu registrované odrůdy vyráběného a uznávaného pro vývoz použito odchylného názvu, zapíše Ústav do Státní odrůdové knihy i tento název.

Ústav každoročně zveřejňuje seznam všech odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize, včetně údajů o jejich udržovateli. Odrůda hybridní, odrůda geneticky modifikovaná a odrůda uchovávaná z důvodu zachování biologické rozmanitosti se v seznamu uvádí s tímto označením.

Udržovatel registrované odrůdy je povinen sdělit Ústavu do 30 dnů změny údajů.

Všechny zápisy, změny a doplňky zápisů do Státní odrůdové knihy jsou zveřejňovány

ve Věstníku Ústavu.

Předpokladem pro registraci odrůdy je zjištění, že odrůda:

- je odlišná,
- je uniformní,
- je stálá,
- má užitnou hodnotu,
- má název vyhovující požadavkům zákona,
- má zajištěné udržovací šlechtění a
- geneticky modifikovaná zahrnuje pouze geneticky modifikované rostliny, které lze uvádět do oběhu v České republice, jsou-li rostliny nebo části rostlin takové odrůdy určeny pro výrobu potravin nebo složek potravin, musí být tyto potraviny nebo složky schváleny.

Odrůda se považuje za odlišnou, jestliže se zřetelně odlišuje projevem nejméně jednoho znaku od každé jiné odrůdy, známé v Evropské unii. Za odrůdu známou v Evropské unii se považuje odrůda, která je v den zahájení řízení o registraci odrůdy

- zapsaná ve Státní odrůdové knize v České republice nebo v obdobném seznamu členského státu nebo ve společném katalogu odrůd,
- v České republice nebo v členském státě v řízení o zápis do úředního seznamu, nebo
- uváděna do oběhu podle zákona.

Odrůda se považuje za uniformní, jestliže je dostatečně jednotná v projevu znaků, které se zahrnují do zkoušení odlišnosti, jakož i znaků používaných k popisu odrůdy, s výhradou odchylek, které lze oprávněně očekávat v důsledku zvláštností jejího rozmnožování.

Odrůda se považuje za stálou, jestliže v projevu znaků zahrnutých do zkoušení odlišnosti, jakož i ve znacích používaných k popisu odrůdy zůstává beze změny po opakovaném množení, nebo v případě zvláštního rozmnožovacího cyklu na konci každého takového cyklu.

Odrůda má užitnou hodnotu, představuje-li souhrnem svých vlastností ve srovnání s jinými registrovanými odrůdami alespoň v některé pěstitelské oblasti zřejmý přínos pro pěstování nebo pro její využití anebo pro produkty od ní odvozené. Vykazuje-li odrůda některé vynikající vlastnosti, může být od jednotlivých horších vlastností odhlédnuto.

Odrůda se registruje na dobu do konce desátého kalendářního roku od roku zaregistrování odrůdy. Odrůda révy, chmele, ovocné a okrasné dřeviny se registruje na dobu do

konce dvacátého kalendářního roku od roku zaregistrování odrůdy.

Registrace může být na žádost udržovatele opakovaně prodloužena. Podáním žádosti se registrace předběžně prodlužuje až do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti.

Žádost o prodloužení registrace se předkládá Ústavu nejpozději 2 roky před uplynutím doby registrace. Je-li žádost podána po této lhůtě, Ústav žádost zamítne.

Udržovatel, který požádal o prodloužení registrace, je povinen uhradit správní poplatek za přijetí žádosti a dodat Ústavu bezplatně vzorek rozmnožovacího materiálu v množství, jakosti a termínu, které stanoví Ústav. Vyžádá-li si to Ústav, je povinen poskytnout další nezbytné informace o odrůdě.

Jestliže odrůda stále ještě splňuje zákonné podmínky, Ústav prodlouží rozhodnutím registraci odrůdy o 10 let, v případě odrůdy révy, chmele, ovocných a okrasných dřevin o 20 let.

Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů – § 1, 2, 26, 33 a 34.

14) Definujte druhy vín a uveďte jejich základní charakteristiky.

V České republice se na základě zákona o vinohradnictví a vinařství (č. 321/2004 Sb.) dělí vína na:

- sudová vína,
- zemská vína,
- jakostní vína,
- šumivá vína
- perlivá vína,
- likérové vína,
- vína originální certifikace,
- aromatizovaná vína, aromatizované vinné nápoje a aromatizované koktejly nebo
- odalkoholizovaná vína a nízkoalkoholická vína.

Sudové víno:

Určit nebalené víno jako sudové je oprávněn pouze

- výrobce tohoto vína, pokud se jedná o víno vyrobené v České republice, a to z hroznů sklizených v České republice nebo jiném státě Evropské unie, nebo
- příjemce tohoto vína, který je jako příjemce uveden v průvodním dokladu, na základě, něhož bylo víno na území České republiky přepraveno, pokud se jedná o víno vyrobené v jiném členském státě nebo třetí zemi.

Sudové víno může být prodáváno spotřebiteli pouze v provozovně výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína. Sudové víno nesmí být spotřebiteli prodáváno prostřednictvím prodejního automatu.

Zemské víno:

Víno se může označit názvem „zemské víno“, jestliže

- bylo vyrobeno z hroznů révy vinné sklizených na území České republiky, které jsou vhodné pro výrobu jakostního vína stanovené oblasti nebo z odrůd, které jsou uvedeny v seznamu odrůd stanovených prováděcím právním předpisem,
- hrozny révy vinné, z nichž bylo víno vyrobeno, dosáhly cukernatosti nejméně 14 stupňů normalizovaného moštoměru,
- splňuje požadavky na jakost stanovené prováděcím právním předpisem,

- splňuje požadavky předpisů Evropské unie, a
- pochází výlučně z vinařské oblasti Čechy nebo výlučně z vinařské oblasti Morava a hrozny révy vinné byly v této oblasti zpracovány na víno.

Etiketa zemského vína musí obsahovat vedle povinných údajů stanovených předpisy Evropské unie také zeměpisné označení „české“ nebo „moravské“, podle vinařské oblasti, v níž bylo zemské víno vyrobeno, a označení „zemské víno“.

Jakostní víno:

Jakostní víno se vyrábí a označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie a zákonem.

Jakostní víno lze uvést do oběhu, jestliže

- víno bylo vyrobeno z vinných hroznů, sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které byly sklizeny ve stejné vinařské oblasti,
- výroba vína, s výjimkou stáčení, proběhla ve vinařské oblasti, v níž byly vinné hrozny sklizeny,
- nebyl překročen hektarový výnos,
- vinné hrozny, z nichž bylo víno vyrobeno, dosáhly cukernatosti nejméně 15 stupňů normalizovaného moštoměru,
- víno splňuje požadavky na jakost stanovené prováděcím právním předpisem,
- víno bylo Inspekcí zaříděno jako jakostní víno, jakostní víno odrůdové nebo jakostní víno známkové, a
- víno splňuje požadavky předpisů Evropské unie.

Jakostní víno lze označit dovětkem „odrůdové“ nebo „známkové“.

Jakostní víno odrůdové se vyrábí z vinných hroznů, rmutu, z hroznového moštu, z vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti nebo smísením jakostních vín, a to nejvýše z 3 odrůd.

Jakostní víno známkové se vyrábí ze směsi vinných hroznů, rmutu, hroznového moštu, případně z vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti nebo smísením jakostních vín.

Etiketa jakostního vína obsahuje údaje stanovené předpisy Evropské unie a dále tyto údaje:

- název vinařské oblasti, v níž bylo jakostní víno vyrobeno,
- označení „jakostní víno“, s případným uvedením dovětků; je-li na etiketě uveden dovětek, uvede se na etiketě název odrůdy nebo odrůd, v případě jakostního vína odrůdového, nebo

známka, v případě jakostního vína s dovětkem známkové, a

- evidenční číslo jakosti.

Jakostní víno s přívlastkem:

Jakostní víno s přívlastkem se vyrábí a označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie a zákonem o vinohradnictví a vinařství.

Jakostní víno s přívlastkem se vyrábí v druzích

- kabinetní víno,
- pozdní sběr,
- výběr z hroznů,
- výběr z bobulí,
- výběr z cibéb,
- ledové víno nebo
- slámové víno.

Vinné hrozny určené pro výrobu vín – výběr z bobulí, výběr z cibéb, ledové víno a slámové víno se sklízí ručně.

Jakostní víno s přívlastkem lze uvést do oběhu, jestliže

- bylo vyrobeno z vinných hroznů, sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které byly sklizeny ve stejné vinařské podoblasti,
- výroba proběhla ve vinařské oblasti, v níž byly vinné hrozny sklizeny,
- nebyl překročen hektarový výnos,
- víno bylo vyrobeno z vinných hroznů, jejichž původ, cukernatost a hmotnost, popřípadě odrůda nebo směs odrůd anebo napadení ušlechtilou plísní šedou *Botrytis cinerea* P. byly ověřeny Inspekcí,
- víno bylo vyrobeno z vinných hroznů, rmutu nebo hroznového moštu, popřípadě z vína vyrobeného z vinných hroznů sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které splňují požadavky pro jednotlivý druh jakostního vína s přívlastkem nebo smísením jakostních vín s přívlastkem,
- víno splňuje požadavky na jakost stanovené prováděcím právním předpisem,
- víno bylo Inspekcí zaříděno jako jakostní víno s přívlastkem, a
- víno splňuje požadavky předpisů Evropské unie.

Jakostní víno s přívlastkem kabinetní víno lze vyrábět pouze z vinných hroznů cukernatosti nejméně 19 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem pozdní sběr lze vyrábět pouze z vinných hroznů cukernatosti nejméně 21 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem výběr z hroznů lze vyrábět pouze z vinných hroznů cukernatosti nejméně 24 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem výběr z bobulí je dovoleno vyrábět pouze z vybraných bobulí, které dosáhly cukernatosti nejméně 27 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem výběr z cibéb je dovoleno vyrábět pouze z vybraných bobulí napadených ušlechtilou plísní šedou nebo z přežralých bobulí, které dosáhly cukernatosti nejméně 32 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem ledové víno je dovoleno vyrábět pouze z vinných hroznů, které byly sklizeny při teplotách minus 7 st. C a nižších a v průběhu sklizně a zpracování zůstaly zmrazeny a získaný mošt vykazoval cukernatost nejméně 27 stupňů normalizovaného moštoměru.

Jakostní víno s přívlastkem slámové víno je dovoleno vyrábět pouze z vinných hroznů, které byly před zpracováním skladovány na slámě nebo rákosu nebo byly zavěšeny ve větraném prostoru po dobu nejméně 3 měsíců, a získaný mošt vykazoval cukernatost nejméně 27 stupňů normalizovaného moštoměru.

Šumivé víno:

Šumivé víno se vyrábí způsobem a v druzích stanovených předpisy Evropské unie a zákonem. Šumivé víno se označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie a zákonem.

Perlivé víno:

Perlivé víno se vyrábí a označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie a zákonem.

Perlivé víno se může označit názvem „jakostní perlivé víno“ a takto označené uvádět do oběhu, jestliže

- bylo vyrobeno z vinných hroznů, sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které byly sklizeny ve stejné vinařské oblasti,
- výroba vína použitého k výrobě jakostního perlivého vína proběhla ve vinařské oblasti, v níž byly vinné hrozny sklizeny,
- nebyl překročen hektarový výnos,
- víno splňuje požadavky na jakost stanovené prováděcím právním předpisem,

- víno bylo Inspekcí zatříděno jako jakostní perlivé víno, a
- víno splňuje požadavky předpisů Evropské unie.

Etiketa jakostního perlivého vína obsahuje údaje stanovené předpisy Evropské unie a dále název vinařské oblasti, v níž byly sklizeny vinné hrozny užitě k výrobě jakostního perlivého vína.

Likérové víno:

Likérové víno se vyrábí a označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie a zákonem.

Likérové víno se může označit názvem „jakostní likérové víno“, jestliže

- bylo vyrobeno z vinných hroznů, sklizených na vinici vhodné pro jakostní víno stanovené oblasti, které byly sklizeny ve stejné vinařské oblasti,
- výroba vína použitého k výrobě jakostního likérového vína proběhla ve vinařské oblasti, v níž byly vinné hrozny sklizeny,
- nebyl překročen hektarový výnos,
- víno splňuje požadavky na jakost stanovené prováděcím právním předpisem,
- víno bylo Inspekcí zatříděno jako jakostní likérové víno a
- víno splňuje požadavky předpisů Evropské unie.

Etiketa jakostního likérového vína obsahuje údaje stanovené předpisy Evropské unie a dále tyto údaje:

- název vinařské oblasti, v níž bylo víno vyrobeno, a
- evidenční číslo jakosti.

Víno originální certifikace lze vyrábět za těchto podmínek:

- musí být vyrobeno na stejném nebo menším území, než je vinařská oblast,
- výrobce musí být členem sdružení, které je oprávněné přiznávat označení vína originální certifikace podle zákona,
- víno odpovídá alespoň jakostním požadavkům pro jakostní víno podle zákona,
- víno splňuje podmínky stanovené v rozhodnutí o povolení přiznávat označení vína originální certifikace; v ostatním musí víno splňovat požadavky stanovené zákonem pro jednotlivé druhy vín.

Povolení přiznávat označení vína originální certifikace uděluje Ministerstvo zemědělství. Ministerstvo zemědělství též rozhoduje o žádosti o změnu povolení.

Víno originální certifikace se na etiketě označí slovním údajem „víno originální certifikace“ nebo zkratkou „V. O. C.“, případně „VOC“. Toto označení je oprávněn používat jen výrobce – člen sdružení.

Žádost o povolení může Ministerstvu zemědělství podat sdružení, jehož členy jsou pěstitelé, kteří mají zaregistrovány vinice na území, pro které sdružení žádá povolení, nebo výrobci, kteří budou víno originální certifikace podle povolení vyrábět na území oblasti, ve kterém se nacházejí vinice členů sdružení. Členem sdružení může být i výrobce nakupující vinné hrozny z vinic registrovaných na území uvedeném v žádosti a uvedeném v povolení.

Aromatizované víno, aromatizovaný vinný nápoj a aromatizovaný koktejl:

Aromatizované víno, aromatizovaný vinný nápoj a aromatizovaný vinný koktejl se vyrábí a označuje způsobem stanoveným předpisy Evropské unie.

Vinný nápoj se na etiketě označí slovy „vinný nápoj“.

Odalkoholizované víno a nízkoalkoholické víno:

Odalkoholizované víno, odalkoholizované šumivé víno nebo odalkoholizované perlivé víno je nápoj z vína, u něhož obsah alkoholu byl destilací nebo jinou technologií snižen na 0,5 % objemových nebo méně. Při výrobě je možné přidat hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt nebo cukr v takovém množství, aby obsah zbytkového cukru v konečném produktu byl nejvýše 75 g na 1 litr. Dále je dovoleno přidávat oxid uhličitý a přírodní aromatické látky a přírodně identické aromatické látky.

Nízkoalkoholické víno, nízkoalkoholické šumivé víno nebo nízkoalkoholické perlivé víno je nápoj, který byl vyroben jako odalkoholizované víno, odalkoholizované šumivé víno nebo odalkoholizované perlivé víno, nebo mísením odalkoholizovaného vína s vínem a jehož obsah alkoholu je vyšší než 0,5 % objemových, nejvýše však 5 % objemových. Při výrobě je možné přidat hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt nebo cukr v takovém množství, aby obsah zbytkového cukru v konečném produktu byl nejvýše 75 g na 1 litr. Dále je dovoleno přidávat oxid uhličitý a přírodní aromatické látky a přírodně identické aromatické látky.

Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů – § 16b až 25.

15) Charakterizujte kompetence a působnost Státní veterinární správy a strukturu jejích orgánů.

Kompetencemi a působností Státní veterinární správy se zabývá zákon o veterinární péči (zákon č. 166/1999 Sb.), který zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie a stanoví:

- požadavky veterinární péče na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty,
- práva a povinnosti fyzických a právnických osob,
- soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče,
- požadavky na některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají tyto orgány:

- Ministerstvo zemědělství,
- Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- obce a
- orgány veterinární správy.

Státní veterinární správa je tvořena:

- Ústřední veterinární správou,
- krajskými veterinárními správami, které vykonávají svou působnost ve věcech veterinární péče na území, které je shodné s územím krajů, a
- Městskou veterinární správou v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy.

Působnost Ministerstva zemědělství a ministra zemědělství:

- stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Ústřední veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
- schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách,

- na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, úkony související s kontrolou pohody zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nález a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a to včetně podmínek a lhůt k jejich provedení, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu; mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,
- koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nález a jejich zdoláváním,
- může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění pro potřeby Státní veterinární správy požádat Správu státních hmotných rezerv o poskytnutí státní hmotné rezervy formou bezúplatného použití,
- může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Ústřední veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů, nebo
- rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami.

Ministerstvo zemědělství zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nález a jejich zdoláváním, Ústřední nálezovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti:

- organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,
- provádí ve spolupráci se Státní veterinární správou povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nález a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,

- vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů, nebo
- poskytuje Státní veterinární správě informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, kteří byli pověřeni touto činností,

- vystavují a vyplňují pasy psů používaných k plnění úkolů Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky, pokud jde o psy přemísťované mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině,
- provádějí kontroly psů používaných k plnění úkolů Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky při vstupu těchto psů ze třetích zemí v místech vstupu podle předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu určených Ministerstvem obrany,
- vydávají zdravotní potvrzení pro zvířata chovaná v objektech důležitých pro obranu státu nebo v objektech Ministerstvem obrany založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací,
- vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost u zvířat chovaných v objektech důležitých pro obranu státu nebo v objektech Ministerstvem obrany založených státních podniků nebo zřízených příspěvkových organizací, případně u zvířat ozbrojených bezpečnostních sborů.

Veterinární lékaři Ministerstva vnitra, popřípadě jím zřízených organizačních složek státu nebo útvarů Policie České republiky, kteří byli pověřeni touto činností, vystavují a vyplňují pasy psů používaných k plnění úkolů Ministerstva vnitra, pokud jde o psy přemísťované mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině.

Působnost obce:

- schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržiště) a po určení veterinárních podmínek místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů; na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,

- vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ukončuje mimořádná veterinární opatření a dozírá na jejich plnění; to však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ukončuje mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,
- sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro odchycená zvířata,
- hradí náklady spojené s odchycením a izolací odchyceného zvířete, není-li jeho chovatel znám, nebo
- podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy.

Státní veterinární správa je orgánem veterinární správy a správním úřadem s celostátní působností podřízeným Ministerstvu zemědělství.

Státní veterinární správa je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Jejím sídlem je Praha.

Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále také „Ústav“) je orgánem veterinární správy pro oblast veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, organizační složkou státu a účetní jednotkou.

V čele Státní veterinární správy je ústřední ředitel, který řídí Ústřední veterinární správu; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Výběr, jmenování a odvolání ředitele krajské veterinární správy se řídí zákonem o státní službě.

Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

Svou působnost vykonává Státní veterinární správa Ústřední veterinární správou a krajskými veterinárními správami. Jako orgán prvního stupně rozhoduje ve správním řízení krajská veterinární správa podle své územní působnosti, o odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy rozhoduje Ústřední veterinární správa.

Ústřední veterinární správa:

- zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů,

kteře se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,

- předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich tlumení; při vzniku mimořádné situace organizuje činnost krizového centra tlumení nákaz,
- vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, organizuje simulační cvičení týkající se pohotovostních plánů, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich tlumení, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění,
- přiznává, pozastavuje, odnímá a obnovuje stádům nebo hospodářstvím status prosté nákazy, navrhuje Komisi, aby byl České republice nebo její části schválen status území prostého nákazy, a může tento status v případech a za podmínek stanovených nařízením Evropské unie pozastavit nebo prozatímně prohlásit; vede a na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňuje seznamy stád a hospodářství prostých nákazy a subjektů, kterým Komise schválila status území prostého nákazy,
- řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje Ministerstvu zemědělství určení národních referenčních laboratoř a určuje referenční laboratoře, usměřňuje a koordinuje jejich činnost,
- vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,
- vydává závazné posudky a vyjádření v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných

- krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění na trh, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nález,
- provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
  - určuje pohraniční veterinární stanici za podmínek uvedených nařízení Evropské unie, určení pohraniční veterinární stanice ruší nebo pozastavuje, na požádání dovozců kontrolovaného zboží, pro něž nejsou dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) předpisy Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz kontrolovaného zboží z příslušné třetí země do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,
  - vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě jen schválených nebo registrovaných, povolených, určených, popřípadě evidovaných:
    - chovatelů, kteří chovají 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, zařízení, skupin zařízení, dopravců nebo provozovatelů, které krajská veterinární správa registruje,
    - podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh a na obchodování s nimi,
    - osob, které jako podnikatelé přepravují živočišné produkty a podléhají registraci,
    - třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet kontrolované zboží do České republiky,
    - podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
    - veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti,
    - svobodných pásem a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,
    - referenčních laboratoří,
    - dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci,
  - zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení a vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané Ústřední veterinární správou s kompetentní autoritou dovážejícího státu, jakož

i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,

- vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru nebo k provozování asanačního podniku,
- shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče, spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,
- organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,
- spolupracuje s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu, s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie, se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,
- plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie, včetně výkonu dozoru nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení,
- r) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci nebo zákona o Celní správě České republiky, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže,
- přiděluje výrobcům pasů řady čísel v souladu s předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu,

- vydává na žádost osvědčení o uznání uplatněné certifikované metodiky z oblasti veterinární péče vypracované v rámci výzkumného projektu nebo záměru,

Ústřední veterinární správa informuje veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o zjištěných živočišných produktech, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo živočišných produktech nevhodných k lidské spotřebě v souladu s nařízením Evropské unie

Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o zjištěných živočišných produktech označených nebo nabízených klamavým způsobem, nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat.

Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost o nebezpečí šíření nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat, nebo nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat, nebo zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv ze zahraničí.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů – § 1, 43 až 48.

16) Definujte škodlivé organismy rostlin a uveďte, jak je na území ČR zajištěno sledování jejich výskytu a opatření proti jejich zavlékání a šíření.

Škodlivým organismem rostlin se rozumí jakýkoli druh, kmen nebo biotyp patogenů, živočichů nebo rostlin škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům.

Výskyt a škodlivost v České republice rozšířených škodlivých organismů se sleduje v rámci monitoringu (monitorovacího průzkumu) jako součásti integrované ochrany rostlin.

Karanténní škodlivé organismy jsou takové, které se v České republice, resp. v Evropské unii nevyskytují nebo se vyskytují jen omezeně, po zavlečení na území Evropské unie by mohly způsobit závažné hospodářské a environmentální ztráty a jsou vyjmenovány ve fyto-sanitárních předpisech.

Proti zavlékání karanténních škodlivých organismů na území Evropské unie ze třetích zemí (tj. zemí mimo EU) a jejich dalšího šíření v Evropské unii jsou ve fyto-sanitárních předpisech stanovena jak preventivní opatření, tak pravidla pro postup rostlinolékařských služeb členských států Evropské unie při zjištění jejich výskytu.

K preventivním opatřením patří zejména:

- dovozní požadavky Evropské unie, jejichž dodržování vyvážejícími třetími zeměmi se v Evropské unii ověřuje při dovozních rostlinolékařských kontrolách; v České republice prováděných Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále také „ÚKZÚZ“), zahrnujících i kontrolu zdravotního stavu rostlin a rostlinných produktů v zásilkách,
- zákaz dovozu nejrizikovějších rostlin a rostlinných produktů, vyjmenovaných v předpisech,
- požadavky na přemísťování rostlin a rostlinných produktů v rámci Evropské unie, jejichž dodržování pěstiteli, výrobci a obchodníky se kontroluje při rostlinolékařském dozoru u těchto subjektů (v České republice provádí ÚKZÚZ),
- úřední detekční průzkum v České republice prováděný ÚKZÚZ k ověření, zda se karanténní škodlivé organismy na území České republiky dosud nevyskytují,

- osvětová činnost s cílem zvýšit povědomí veřejnosti o fytozsanitární problematice,
- ohlašovací povinnost pro každého, kdo zjistí výskyt karanténního škodlivého organismu nebo má na takový výskyt podezření.

Při zjištění průniku karanténního škodlivého organismu na území určitého členského státu Evropské unie nařizuje rostlinolékařská služba tohoto státu opatření k jejich vyhubení na daném území.

Další skupinou škodlivých organismů v Evropské unii podléhajících fytozsanitární regulaci jsou regulované nekaranténní škodlivé organismy. Jde o organismy, které se v Evropské unii více nebo méně vyskytují, jejichž významnou cestou přenosu je sadební materiál a osivo a které mohou v důsledku takového přenosu způsobit na pěstovaných rostlinách nepřijatelné hospodářské ztráty, ať již jde o plodiny, lesní porosty nebo okrasné výsadby. Fytozsanitární opatření jsou cílena na produkci a uvádění osiva a sadby do oběhu.

Dovozní fytozsanitární kontrola je důležité preventivní opatření proti zamezení zavlékání škodlivých organismů. Jedním z rizik světového obchodu je i rozšiřování nových druhů organismů, které v místě zavlečení mohou způsobit značné ekologické nebo ekonomické škody. Příkladů zavlečení škodlivých organismů rostlin a následných fatálních následků najdeme v minulosti bezpočet, jako příklad můžeme jmenovat:

- hladomor v Irsku způsobený plísní bramborovou (*Phytophthora infestans*),
- zavlečení spály růžovitých (*Erwinia amylovora*) do Evropy,
- zničení kávovníků na Sri Lance,
- zavlečení háďátka borovicového (*Bursaphelenchus xylophilus*) do Japonska,
- zavlečení kozlíčků do Evropy a USA nebo
- zavlečení bázlivce kukuřičného do Evropy atd.

Dovoz rostlin do České republiky ze třetích zemí se řídí fytozsanitárními předpisy, které jsou shodně ve všech členských státech Evropské unie. Na úrovni České republiky jsou předpisy zapracovány do zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a jeho prováděcích právních předpisů (vyhlášky), v rozhodnutích ÚKZÚZ a dalších předpisech Evropské unie (nařízení EU č. 2031/2016).

System fytozsanitárních opatření při dovozu je otevřený, není tedy nutné předem žádat o dovozní povolení nebo žádat o stanovení specifických požadavků pro konkrétní komoditu.

Tento systém zahrnuje:

- zákazy dovozů některých škodlivých organismů nebo komodit napadených určitými škodlivými organismy,
- zákazy dovozů některých rizikových komodit z některých států nebo oblastí,
- rostlinolékařskou kontrolu v zemi původu komodity a vystavení rostlinolékařského osvědčení (Phytosanitary certificate),
- potvrzení zvláštních požadavků, které musí dovážené komodity splňovat,
- rostlinolékařskou kontrolu v prvním vstupním místě Evropské unie.

Každá zásilka, která podléhá rostlinolékařské kontrole, musí být opatřena mezinárodně uznávaným dokladem, kterým je tzv. rostlinolékařské osvědčení (Phytosanitary certificate). Rostlinolékařské osvědčení vystavuje příslušný orgán rostlinolékařské péče daného státu, ze kterého se rostliny vyvážejí. Rostlinolékařské osvědčení garantuje splnění dovozních požadavků podle druhu komodity, škodlivých organismů a zvláštních požadavků, jsou-li požadovány.

Povinné dovozní rostlinolékařské kontrole podléhají zásilky vyjmenovaných rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, včetně dřeva a rovněž dřevěných obalů tzv. dřevěný obalový materiál (buď namátkově, nebo stanoveným minimálním rozsahem kontrol).

Každý dovozce je povinen předložit ke kontrole zásilku, která této kontrole podléhá.

Dovozní rostlinolékařská kontrola se provádí ve vstupních místech Evropské unie, jak v České republice, tak v ostatních členských státech. V České republice jsou těmito místy pouze letiště v Praze-Ruzyni, letiště v Brně-Tuřanech, letiště v Ostravě-Mošnově a pro poštovní zásilky vyclívací pošta Praha 120. Na území České republiky mohou být prováděny dovozní kontroly pouze přes vstupní místa. V některých případech lze dokončit dovozní rostlinolékařskou kontrolu až v místě určení zásilky. Místo určení však musí být předem schváleno jako místo vhodné k provádění dovozní rostlinolékařské kontroly. Nezbytný je i souhlas vstupního místa s odesláním zásilky k dokončení kontroly do místa určení.

Dovozní kontrolu může provádět pouze rostlinolékařský inspektor ÚKZÚZ, a je zpoplatněna podle platného sazebníku (vyhláška č. 221/2002 Sb.).

Pokud při dovozní kontrole ÚKZÚZ zjistí, že dovezená zásilka (nebo i jen partie) neodpovídá dovozním rostlinolékařským požadavkům Evropské unie, musí být zásilka nebo partie pod dohledem Ústavu podrobena neodkladně jednomu nebo více úředním opatřením:

- odstranění zamořeného nebo kontaminovaného předmětu ze zásilky,
- uskladnění v místě a za podmínek stanovených ÚKZÚZ, než budou známy konečné výsledky úředně stanovených laboratorních anebo jiných zkoušek,
- odmítnutí vstupu zásilky na území Evropské unie,
- zničení způsobem stanoveným ÚKZÚZ,
- přemístění na místo určení mimo území Evropské unie pod úřední kontrolou v souladu s příslušným celním režimem platným během přepravy uvnitř Evropské unie,
- výjimečně ošetření nebo zpracování postupy a prostředky stanovenými ÚKZÚZ, pokud tímto ošetřením nebo zpracováním budou splněny příslušné rostlinolékařské požadavky.

Veškeré náklady spojené s nařízeným opatřením hradí dovozce.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – § 3 až 30.

17) Uved'te, co je rostlinolékařský pas, kdo ho vydává, co obsahuje, a k čemu slouží.

Rostlinolékařský pas je úřední doklad používaný pro přemísťování v Evropské unii a uvádění na vnitřní trh Evropské unie určitých rostlin, rostlinných produktů, popřípadě i jiných předmětů, které jsou z fyto-sanitárního hlediska rizikové (rizikové komodity). Rostlinolékařský pas potvrzuje, že tyto rizikové komodity splňují požadavky uvedené ve fyto-sanitárních předpisech, zejména to, že nejsou napadeny karanténními škodlivými organismy, a to, že není překročena povolená míra výskytu regulovaných nekaranténních organismů.

Rostlinolékařský pas obsahuje předepsaný soubor údajů, samostatně uvedený a zřetelně oddělený od ostatních údajů v rámci obchodního dokumentu, nebo má formu návěšky připojené k balení nebo jednotlivým rostlinám.

Rostlinolékařské pasy může vydávat oprávněný provozovatel, což je pěstitel, výrobce nebo dodavatel, který je zaregistrován v registru profesionálních provozovatelů vedeném Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále také „ÚKZÚZ“) a který obdržel od ÚKZÚZ oprávnění k vydávání rostlinolékařských pasů. Rostlinolékařský pas může být vydán jen tehdy, pokud byly splněny předepsané fyto-sanitární požadavky. Splnění předepsaných fyto-sanitárních požadavků prověřují profesionální provozovatelé pečlivým šetřením, zaměřeným zejména na sledování případného výskytu škodlivých organismů. V určitých případech může vydávat rostlinolékařské pasy ÚKZÚZ.

Jedním ze základních údajů na rostlinolékařském pasu je registrační číslo pěstitele, výrobce nebo dodavatele, který dané rostliny nebo produkty uvedl na trh. Při zjištění nesouladu se stanovenými fyto-sanitárními požadavky lze pomocí registračního čísla dohledat původ dotčených rizikových komodit.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – § 15.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, v platném znění.

18) Popište působnost MZe ve věcech rostlinolékařské péče.

Ministerstvo zemědělství rozhoduje na základě žádosti o pověření vzdělávacích zařízení a stanovuje hlavní úkoly rostlinolékařské péče v oblasti vědy a výzkumu se zaměřením na výzkum metod integrované ochrany rostlin, zejména nechemických metod ochrany rostlin a metod ochrany rostlin využívajících přípravky s nízkým rizikem.

Dále Ministerstvo zemědělství jmenuje Rostlinolékařskou radu ministerstva jako odborný poradní orgán pro oblast ochrany rostlin v zemědělství a lesnictví, jehož úkolem je předkládat doporučení týkající se zejména ochrany státu před zavlečením a šířením určitých škodlivých organismů a jejich potlačování, minimalizace rizik spojených s opatřeními na ochranu rostlin, priorit ve výzkumu, poradenství, rozvoje mezinárodních vztahů a koordinace aktivit na úseku rostlinolékařské péče.

Ministerstvo zemědělství zajišťuje s Ministerstvem zdravotnictví koordinaci soustavného sledování reziduí přípravků a nežádoucích produktů škodlivých organismů v rostlinných produktech a surovinách pro výrobu potravin a krmiv a vypracovává souhrnné hodnotící zprávy za Českou republiku.

Ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí zajišťuje Ministerstvo zemědělství koordinaci monitoringu a ochrany proti šíření invazních škodlivých organismů a soustavného sledování nežádoucích vedlejších účinků povolených přípravků, metod a systémů ochrany rostlin a geneticky modifikovaných organismů uvedených na trh na vybrané složky životního prostředí, zejména vodní prostředí a půdu, soustřeďuje o nich informace a zajišťuje vypracování souhrnné hodnotící zprávy za Českou republiku.

Dále Ministerstvo zemědělství odpovídá za plnění závazků na úseku rostlinolékařské péče, které vyplývají z členství České republiky v mezinárodních organizacích, zejména z členství v Mezinárodní úmluvě o ochraně rostlin a v Evropské unii, zpracovává národní strategie rostlinolékařské péče a zajišťuje její koordinaci na národní a mezinárodní úrovni. Rovněž odpovídá za zajištění ochrany proti zavlečení a šíření jednotlivých škodlivých organismů v souladu s předpisy Evropské unie.

Ministerstvo zemědělství žádá Komisi Evropské unie o poskytnutí finančních příspěvků podle předpisu Evropské unie k úhradě nákladů na nezbytná přijatá nebo plánovaná opatření k vyhubení nebo zamezení rozšiřování škodlivých organismů.

Ministerstvo zemědělství zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam přípravků pro menšinová použití.

Ministerstvo zemědělství schvaluje pohotovostní plány pro prioritní škodlivé organismy podle čl. 25 nařízení (EU) 2016/2031 a akční plány pro prioritní škodlivé organismy podle čl. 27 nařízení (EU) 2016/2031, vypracované nebo aktualizované ÚKZÚZ (dále také „ÚKZÚZ“), a zveřejňuje je na svých internetových stránkách,

Ministerstvo zemědělství na návrh ÚKZÚZ schvaluje plány simulačních cvičení zaměřených na prioritní škodlivé organismy podle čl. 26 nařízení (EU) 2016/2031 a zajišťuje koordinaci orgánů veřejné správy při jejich provádění,

Ministerstvo zemědělství také koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením zavlečení a šíření prioritních škodlivých organismů a s jejich vyhubení.

Dále Ministerstvo zemědělství na návrh ÚKZÚZ podává Komisi Evropské unie žádosti o uznání a změnu velikosti chráněné zóny podle čl. 32 a 35 nařízení (EU) 2016/2031.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – § 71.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, v platném znění – čl. 25 až 27, 32 a 35.

19) Definujte integrovanou ochranu rostlin a jaké jsou s ní související činnosti ÚKZÚZ.

Integrovanou ochranou rostlin se rozumí souhrn opatření, která po zvážení veškerých dostupných metod ochrany rostlin potlačují rozvoj populací škodlivých organismů rostlin, podporují přirozené mechanismy ochrany rostlin před škodlivými organismy a snižují rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.

Profesionální uživatel přípravků na ochranu rostlin je povinen brát v úvahu veškeré dostupné metody ochrany rostlin a následně zavádět vhodná opatření, která lze z hospodářského a ekologického hlediska odůvodnit a která snižují nebo minimalizují rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí.

Profesionální uživatel přípravků je při rozhodování o využití integrované ochrany rostlin povinen vždy zabezpečit optimální růst zdravých rostlin a zdravotní nezávadnost a kvalitu rostlinných produktů při co nejmenším narušení zemědělských ekosystémů a zvážit použití konkrétních opatření integrované ochrany rostlin stanovených prováděcí vyhláškou (vyhláška č. 205/2012 Sb., o obecných zásadách integrované ochrany rostlin – § 3):

K předcházení nebo potlačení výskytu škodlivých organismů se z nepřímých metod ochrany rostlin použijí zejména tato opatření:

- střídání plodin,
- používání pěstitelských postupů,
- používání odrůd odolných nebo tolerantních ke škodlivým organismům a osiva a sadby splňující požadavky zákona o osivu a sadbě pěstovaných rostlin,
- vyvážené hnojení, vápnění a vodní režim,
- hygienická opatření, nebo
- ochrana a podpora užitečných organismů využíváním vhodných opatření na ochranu rostlin.

Sledování výskytu škodlivých organismů se provádí pomocí postupů a nástrojů zveřejněných podle zákona, které zahrnují zejména pozorování na místě, systémy varování, předpovědi výskytu škodlivých organismů a metody jejich včasného určení nebo využívání poradenství poradců odborně kvalifikovaných podle zákona o rostlinolékařské péči.

Výběr způsobu ochrany rostlin je založen na základě objektivní analýzy předpokladu napadení škodlivým organismem nebo výsledků sledování výskytu škodlivých organismů,

příčemž se využijí prahy škodlivosti, pokud jsou pro dotčený škodlivý organismus nebo pěstovanou rostlinu stanoveny a zveřejněny podle rostlinolékařského zákona.

Před chemickými metodami se dává přednost biologickým, fyzikálním a jiným nechemickým metodám, pokud zajistí účinnou ochranu proti dotčeným škodlivým organismům.

Využívají se přípravky nebo metody ochrany, které jsou co nejvíce specifické pro dotčený škodlivý organismus a mají co nejmenší vedlejší účinky na lidské zdraví, necílové organismy a životní prostředí.

Přípravek nebo další způsob přímé ochrany rostlin se použije pouze v nezbytném rozsahu, například aplikací dávek přípravků na spodní hranici doporučení, snížením četnosti použití přípravků nebo prováděním výběrového ošetření. Současně se přihlédne k tomu, aby se nezvyšovalo riziko vzniku rezistence škodlivých organismů k přípravkům.

Dostupné antirezistentní strategie se používají tak, aby byla zachována účinnost přípravků a zpomaleno šíření rezistence škodlivého organismu k přípravkům, pokud je riziko vzniku rezistence škodlivého organismu vůči určitému způsobu ochrany rostlin zveřejněno rostlinolékařskou správou nebo je profesionálnímu uživateli známo jiným způsobem a pokud stupeň výskytu škodlivého organismu vyžaduje opakované ošetření pěstované rostliny.

Ověřuje se úspěšnost používaných opatření na ochranu rostlin na základě záznamů o používání přípravků a sledování stupně výskytu škodlivých organismů.

Profesionální uživatel přípravků musí zaznamenávat údaje o vlastním sledování výskytu škodlivých organismů rostlin, o jím použitých přípravcích a o vyhodnocení úspěšnosti jím provedených opatření na ochranu rostlin způsobem stanoveným prováděcí vyhláškou (vyhláška č. 132/2018 Sb. o přípravcích a pomocných prostředcích na ochranu rostlin).

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „ÚKZÚZ“) v souvislosti se zaváděním metod integrované ochrany rostlin:

- provádí monitoring škodlivých organismů a s ochranou rostlin souvisejících poruch rostlin a podmínek pro šíření škodlivých organismů,
- zveřejňuje aktuální informace o výskytu škodlivých organismů včetně upozornění na riziko dosažení hodnot prahů škodlivosti škodlivých organismů a riziko výskytu s ochranou rostlin souvisejících poruch rostlin,

- shromažďuje a zveřejňuje dostupné údaje o riziku vzniku rezistence škodlivých organismů k přípravkům a o opatřeních k zamezení rezistence škodlivých organismů k přípravkům (antirezistentní strategie),
- zajišťuje dostupnost přípravků pro uplatňování integrované ochrany rostlin a antirezistentních strategií,
- shromažďuje a zveřejňuje metodické postupy k uplatňování obecných zásad integrované ochrany rostlin pro rostliny a skupiny rostlin s využitím výsledků činnosti vědeckovýzkumné základny, a
- provádí zkoušení povolených přípravků a pomocných prostředků s cílem stanovit jejich optimální použití v souladu se zásadami integrované ochrany rostlin v podmínkách České republiky a porovnat účinnost povolených přípravků a pomocných prostředků a zveřejňuje výsledky tohoto zkoušení.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – § 5.

20) Definujte přípravek na ochranu rostlin a uveďte základní povinnosti profesionálních uživatelů při nakládání s přípravky.

Přípravkem na ochranu rostlin jsou směsi nebo roztoky složené ze dvou nebo více látek a určené pro použití jako přípravky na ochranu rostlin nebo adjuvanty.

Přípravky jsou určeny pro některé z těchto použití:

- ochrana rostlin nebo rostlinných produktů před všemi škodlivými organismy nebo ochrana před působením těchto organismů,
- ovlivňování životních procesů rostlin,
- uchovávání rostlinných produktů,
- ničení nežádoucích rostlin nebo částí rostlin nebo
- regulace nebo prevence nežádoucího růstu rostlin.

Profesionální uživatelé, kteří skladují přípravky nebo pomocné prostředky, jsou povinni:

- zajistit uskladnění přípravků nebo pomocných prostředků podle jejich druhů, a to odděleně od jiných výrobků a přípravků nebo pomocných prostředků určených k likvidaci jako odpad a mimo dosah látek, které by mohly ovlivnit vlastnosti skladovaných přípravků nebo pomocných prostředků,
- zajistit oddělené skladování přípravků nebo pomocných prostředků s prošlou dobou použitelnosti, nebo přípravků nebo pomocných prostředků, které vrací svému dodavateli,
- průběžně vést dokladovou evidenci o příjmu a výdeji přípravků nebo pomocných prostředků, včetně přípravků s prošlou dobou použitelnosti,
- splnit technické požadavky na skladování přípravků nebo pomocných prostředků,
- skladovat pouze takové přípravky nebo pomocné prostředky, které jsou baleny a označeny v souladu se zvláštními právními předpisy, jde-li o skladování přípravků nebo pomocných prostředků určených k použití,
- skladovat přípravky určené pro profesionální uživatele, pouze pokud je obdržel od registrovaného distributora, nebo pokud je držitelem povolení k uvedení těchto přípravků na trh v České republice.

Přípravky mohou být používány pouze v souladu s jejich etiketou. Při aplikaci přípravků nesmí být postupováno v rozporu s požadavky na ochranu vod, včel, zvěře, vodních organismů

a dalších necílových organismů včetně rostlin a nesmí být zasaženy rostliny a plochy mimo cílovou plochu, na níž se provádí aplikace.

Profesionální uživatel smí používat přípravky pro profesionální uživatele získané od registrovaného distributora, nebo u kterých je držitelem povolení.

Profesionální uživatel, který hodlá ve venkovním nebo skleníkovém prostředí, nebo ve skladech určených ke skladování rostlinných produktů použít přípravek klasifikovaný jako akutně toxický kategorie 1 nebo 2, musí písemně požádat Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále také „ÚKZÚZ“) o souhlas s jeho použitím. ÚKZÚZ rozhodne o povolení k použití přípravku tehdy, jestliže shledá, že potřebné ošetření nelze provést jinak, zejména nelze-li je provést méně nebezpečným přípravkem. Stejnopis povolení neprodleně předá žadateli a místně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví.

Z hlediska ochrany zvířete nesmí profesionální uživatel ve venkovním prostředí aplikovat přípravky pro hubení hlodavců (rodenticidy) na pozemku, který je součástí honitby, pokud nebyla tato aplikace oznámena oprávněnému uživateli honitby a ÚKZÚZ, a to nejpozději 3 dny před zahájením aplikace přípravku. Před aplikací rodenticidů je profesionální uživatel povinen projednat opatření k ochraně zvířete s oprávněným uživatelem honitby.

Za účelem ochrany včel nesmí profesionální uživatel ve venkovním prostředí aplikovat přípravky označené jako nebezpečné nebo zvláště nebezpečné pro včely, pokud si před aplikací nezjistí prostřednictvím evidence hospodářství podle objektů určených k chovu evidovaných zvířat podle zákona o zemědělství informace k umístění stanovišť včelstev v dosahu alespoň 2 km od hranice pozemku, na němž má být aplikace provedena.

Je-li přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako nebezpečný pro včely, použit ve směsi s jiným přípravkem, pomocným prostředkem, hnojivem nebo pomocnou látkou, uplatňují se při aplikaci opatření jako při použití přípravku zvláště nebezpečného pro včely.

Jsou-li ve směsi použity pouze přípravky nebo pomocné prostředky, které nejsou podle rozhodnutí o povolení označeny jako nebezpečné ani zvláště nebezpečné pro včely, hnojiva nebo pomocné látky, uplatňují se při aplikaci opatření jako při použití přípravku nebezpečného pro včely.

Rozhodnutí o povolení k uvádění přípravků na trh v České republice může rovněž obsahovat omezení používání určitého přípravku v ochranných pásmech vodních zdrojů vyhlášených vodoprávními úřady v souladu s požadavky vodního zákona.

Rostlinolékařský zákon upravuje zvláštní opatření na ochranu vodního prostředí a pitné vody, kdy aplikace a skladování přípravků jsou zakázány ve vzdálenosti 10 metrů od podzemního nebo povrchového zdroje pitné vody, pokud pro tento zdroj nebylo stanoveno ochranné pásmo podle vodního zákona. Vzdálenost 10 metrů se počítá od odběrného zařízení.

Na pozemcích a v objektech, ve kterých má být provedeno ošetření přípravkem, upřednostní profesionální uživatel při tomto ošetření přípravky představující nízké riziko nebo přijme opatření vedoucí ke snížení rizika z hlediska zdraví lidí, pokud tyto pozemky nebo objekty využívají nebo do nich mají přístup pracovníci v zemědělství, nebo se jedná o oblasti využívané širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel.

Na pozemcích, na nichž se nachází oblasti využívané širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel, a na zastavěných stavebních pozemcích a v jeho okolí do vzdálenosti 20 metrů je zakázáno, není-li na etiketě přípravku uvedena vzdálenost delší, aplikovat přípravky označené standardní větou o nebezpečnosti stanovenou v zákoně o rostlinolékařské péči.

Profesionální uživatelé jsou povinni vést alespoň tři roky záznamy o jimi používaných přípravcích.

Zařízení pro aplikaci přípravků, která jsou používána k aplikaci přípravků v rámci podnikání, s výjimkou ručních a zádových zařízení pro aplikaci přípravků, musí být podrobována kontrolnímu testování, a to v pravidelných intervalech.

Zařízení pro aplikaci přípravků smí v rámci podnikání používat k aplikaci přípravků pouze osoba odborně způsobilá pro nakládání s přípravky.

Provozovatel profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků musí zejména:

- zajistit, že zařízení je v pravidelných intervalech podrobena kontrolnímu testování, které spočívá v přezkoumání způsobilosti zařízení pro správnou aplikaci přípravků podle technologických požadavků na profesionální zařízení pro aplikaci přípravků,
- udržovat zařízení v odpovídajícím technickém stavu, provádět jeho kalibraci a kontrolu pro zajištění správné a kvalitní aplikace přípravků i v období mezi pravidelně provedeným kontrolním testováním,

- dodržovat stanovené postupy pro přípravu postřikové kapaliny a pro čištění profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,
- postupovat při použití tohoto zařízení v závislosti na druhu a způsobu aplikace přípravků tak, aby byla minimalizována rizika pro zdraví lidí a životní prostředí.

Osoba, která v rámci svých profesních činností používá přípravky, musí zajistit, aby nakládání s přípravky řídila a vykonávala nad ním dohled fyzická osoba, jež je držitelem osvědčení druhého stupně. Fyzická osoba, která v rámci svých profesních činností nakládá s přípravky pod dohledem držitele osvědčení druhého nebo třetího stupně, musí být držitelem osvědčení prvního stupně.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů – § 46, 49, 50, 51, 52a, 52b, 60, 68 a 86.

Učební text
ke zkušebním okruhům
oboru státní služby

42. Zemědělství a rostlinolékařská péče
(podle stavu k 1. 1. 2025)

byly zpracovány v resortu Ministerstva zemědělství v listopadu 2024

k otázkám č. 1 až 15. – Mgr. Daniel Vlasák – odbor legislativní Ministerstva zemědělství
k otázkám č. 16. až 20. – Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský – Sekce osiv, sadby
a zdraví rostlin